

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

*Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!*
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time
Committed
Á délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 9.

(499.)

Vol. 22.

Thursday,

May 10,

2012

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com — zpravy.org — zpravy.ca — spravy.ca

Finále Plzeň - Rodina je základ státu

aneb

Filmy staré a zastaralé

Tentokrát se mi odjezd z Toronta podařil. Bylo to sice až na druhý pokus, ale o to to bylo lepší. Nepatřím k lidem, kteří by se připravovali na cestu dlouho. Jeden můj známý měl následující přístup, že vždy zabalil tři kufry a pak jeden nechal doma. Tento postup zdůvodňoval, že kdyby mu někdo ten kufr ukradl, že by se musel stejně bez něj obejít. Pravda, mně sice jednou ukradli pas a peníze, a také jsem to vyřešil. Tak není zapotřebí řešit takové zbytečnosti jako ponožky nebo trička. To se dá vždycky koupit na místě. V roce 1984, když jsem ráno v půl osmé měl být na letišti při cestě na Olympijské hry v Los Angeles, jsem byl večer tak unavený, že jsem si dal budík na čtyři ráno, s pocitem, že to zvládnou. Jenže jsem se probudil ve čtvrt na sedm a také jsem to stačil i bez taxíku. Za pět minut jsem byl na metru a v sedm jsem již byl na letišti.

Pravda, tehdy nechtěli, aby člověk byl na letišti dvě hodiny před odjezdem jako je tomu dnes. Tentokrát, když jsem zjistil, že již se před letem nestačím osprchovat, natož se podívat na zápas Chelsea-Barcelona, jsem si pro jistotu ještě natiskl letenku a nemohl jsem uvěřit svým očím: Místo data, které jsem měl v kalendáři po několik měsíců červeně zaškrtnuté (18. 4.), podobně jako jsme měli v dětství červeně vytištěný 7. listopad, jsem tam uviděl malým černým písmem datum 19. dubna. Nejprve mi polil pot, protože jsem tomu nevěřil. Pak jsem se podíval do počítače a pak jsem zavolal do Nitra (dnes se to jmenuje Uniglobe) a velice nenápadně, abych nevypadal jako blb, jsem se zeptal, jestli mi to skutečně letí zítra v 18:20 a skutečně to letělo o den později v 18:20.

Najednou byl čas i na fotbal i na procházku v High Parku. Mohl jsem to i vychutnat jako před léty, když bouchla islandská sopka. Jenže tehdy jsem přišel o čtyři dny z festivalu Finále. Tentokrát jen o jeden den aklimatizace v Praze. Zkrátka nečekaná pohoda na úvod.

V pondělí, když jsem přijel do Plzně, byl festival již v plném proudu. Přesto jsem hned první den stačil zvládnout čtyři filmy a nelitoval jsem, protože hned odpoledne byl snímek Jany Počtové *Generace Singles*, který dostal cenu Václava Táborského, kterou uděluje Nadace Dagmar a Václava Táborských a Mezinárodní porota soutěže dokumentárních filmů za nejlepší dokument autora/autorky do 35 let. Musím přiznat, že porota tentokrát vybrala správně. Režisérka si totiž vybrala skutečně rozličné lidi, kteří jsou sami z různých důvodů. I ve věku mezi třicítkou a pětáctyřicítkou jsou zde lidé, kteří museli sledovat, jak jim partnera vyrve zákeřná choroba. Vztah byl tak silný, že ani nechtějí navázat známost s někým jiným. Jindy se zase snaží nalézt partnera přes různé seznamovací podniky, které jsou neuvěřitelně trapné.

Trochu zklamáním byl pro mne film Alice Nellis *Perfect Days - I ženy mají své dny*. Film je na motivy divadelní hry Liz Lochheadové. Vypráví o kadeřnici, která chce v pozdním věku mít dítě, ale nemá partnera. Její homosexuální přítel má sice partnera, ale nemůže s ním mít děti. Trochu propletenec, který zachraňuje

MARTIN ŠULÍK: ZÁHŘADA

skvělým výkonem Ivana Chýlková. Zatímco ostatní filmy Alice Nellis jsem viděl i několikrát, tento mi stačilo vidět pouze jednou.

Jedna sekce na festivalu byla věnována slovenskému režiséru Martinu Šulíkovi, jehož film *Cigán* jsme mohli vidět na Mezinárodním torontském filmovém festivalu. Zde jsem dal přednost jeho starším filmům. Devětadvadesátiminutový film *Záhřada* z roku 1995 režisér uvedl slovy jednoho polského kritika, který dělí filmy na staré a zastaralé. Zastaralé jsou ty, po kterých po roce ani pes neštěkne, zatímco staré, mohou mluvit i po sedmnácti letech. Film *Záhřada* k nim patří. Je to jeden z jeho nejlepších filmů. Vypráví příběh učitele Jakuba a jeho otce. Jakub je pronásledován vlnou vdanou milenkou Terezou a utíká před ní do rozpadlého domu. Film připomíná trochu slovenského režiséra Elo Havetu, trochu Tarkovského, ale hlavně je to Šulík samotný. Mistr rezie a překvapení. A připočteme-li k tomu vynikající herecké výkony tandemu otec-syn Mariána Labudy a Romana Luknára je to zázitek na který se nezapomíná.

Martin Šulík dokáže mít v sobě i dostatek sebeironie a jeden z jeho prvních filmů *Neha* z roku 1991 nenašel pochopení u diváků, kterých zůstalo do konce promítání pouze pár. Film byl podmíněn dobou, v které vznikl. Šimon se ptá v úvodu filmu: „Co se stalo?“ „Zbil jsi otce.“ Odchází do města, kde se setkává s dvojicí s temnou minulostí. V roce, kdy film vznikl, bylo každému jasné, že se jedná o partnerský vztah bývalého estébáka a vládní prostitutky. Po letech, kdy vše splývá se mi nevybavila atmosféra lustrací a odhalování agentů. Agenti také nebyli tehdy tak otrlí jako dnes, když jsou z nich podnikatelé. Teprve při diskusi po filmu jsem si to vše spojil a dnes si myslím, že film byl lepší než tak jak ho kritika přijala a než jak ho přijímali diváci v Plzni.

Jedním z vrcholů Šulíkovi tvorby je *Klíč k určování trpaslíků aneb poslední cesta Lemuela Gullivera* natočená podle deníků režiséra Pavla Juráčka. Přestože jsem film před časem v Torontu již viděl, stále ke mně hovoří, bylo to vynikající svědectví o době před rokem 1968 a době normalizace. O tom jak je režisér filmu *Postavy k podpírání* a jeden z nejtalentovanějších filmařů, kterého jsme kdy měli rozdrčen dobou.

K ne příliš dobrým dokumentům bych zařadil závěr prvního večera *Smíchov pláče, Brooklyn spí*. Příběhy lidí z levého břehu Vltavy a zkoušení Čechovova *Racka*, pod vedením maďarského režiséra působilo trochu schizofrenně a jednalo se o příliš mnoho příběhů pro příliš krátký film.

Součástí letošního festivalu bylo i uvedení přehlídky polských filmů. V jedné z mezinárodních porot byl i světoznámý polský režisér Krysstof Zanussi, jehož filmy se rovněž na festivalu promítaly. Po jedné projekci jsem se ho zeptal, zda si myslí, jestli jeho film *Struktura krystalu* může hovořit i dnes na Západě, kdy hrdina

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 7

Z FILMU JANY POČTOVÉ: GENERACE SINGLES

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

P.P.I.C. Accounts # 1001583

GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

published by ABE

P.O. Box 176, Station „E“,

Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca

abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11

Tel.: 222-261-8111

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60.

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslas), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metodě (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út, st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel' a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Bohoslužby v následujících měsících: 6. 5., 3. 6, 22. 7., 26. 8., 16. 9. a 21. 10. vždy ve 13 hod.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St.E. Informace o bohoslužbách: 289/242-0635

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky- neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto Burlington: Holy Sepulchre Cemetery- neděle 15:00 hodin. Středa 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 19. 5. a 23. 6. 2012 v 11 hod.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey) 170 Hincley Avenue. Nejbližší bohoslužby:

19. 5. a 23. 6. 2012 v 17 hod.,

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 20. 5. a 24. 6. v 11 hod.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd.

Sokolská sezóna:

Cvičení pro děti je každou sobotu
od 15:30 do 18 hodin
v Magnetic Dr., Unit 21, , North York;
Cvičení pro dospělé je každou středu
od 20 do 21:30 hodin.
v G.Harvey C.I., 1700 Keele St.,
Informace: Hana Jurasek:
905/838-5269

Slovak House - Slovak Infocentre

8 Clarence Square, Toronto
Otvoreno: Středa 15:00-17:00
Tel.: 416/689-9889
E-mail: info@slovakhouse.org
www.slovakhouse.org

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin
opakování v úterý v 7:30 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin
opakování v úterý v 8:00 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: katarina@creativepostinc.com

Informační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:
P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8
Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940
E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca
Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca
Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.
Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor. Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskutí sleduje. Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

16. 5. (st.)
Setkání seniorů
Knihovna kostela sv. Václava

3. 6. (ne)
Pouť do Midlandu

8. 6. (pá) 19:00
Odcházení
Film Václava Havla
Masaryktown

23.6. (so) 14:00
Český a Slovenský den na
Masaryktownu

6.7. (pá)
XV. sokolský slet v Praze

11.8. (so)
Letní sokolské hry na
Masaryktownu

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjití novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.spravvy.ca

Předchozí číslo v PDF

www.8.satellite1-416.com

www.8.zpravy.ca

www.8.spravvy.ca

Kalendář

Co se připravuje
v krajské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com

www.kalendar.zpravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních
Nového divadla v Torontu
www.divadlo.zpravy.ca

NHL

Závěr utkání a rozhovory s hráči
českého a slovenského původu
www.nhl.zpravy.ca

www.nhl.satellite1-416.com

www.nhl.spravvy.ca

Toto číslo bylo dáno do tiskárny

7. 5. 2012 v 16:30

Příští číslo vyjde:

31. 5. 2012

Uzávěrka: 23. 5. 2012

Konec další české legendy - PRAGUE BISTRO

30. dubna 2012 přibyla mezi oběti času další: Prague Bistro, a to je ztráta těžká. Z několika důvodů:

1. zmizel kus (a pořádný) krajanského folklóru
2. zmizela vynikající kuchyně, kam se ušlé poutnice a poutníci chodili občerstvit, ne-li manou, tak alespoň českými pochoutkami.
3. snížil se počet inzerentů.
4. vzrostl počet sebevražd.

Já se s Prague Bistro rozloučil týden před jeho předčasným koncem. Dal jsem si jítnici s bramborem a bílým zelím.

Za Lumírem Salivarem

V pátek 27. dubna zemřel nedaleko Barrie Lumír Salivar, poctivý a čestný člověk, ke kterému osud byl zřídka laskavý. Syn pražského nakladatele a bratr Zdeny Salivarové-Škvorecké, Lumír se brzy "seznámil s kamením": v roce 1949 byl zatčen za odbojovou činnost a byl v příštích deseti letech vězněn v pracovním táboře u Jáchymova.

Po propuštění dělal taxikáře a po odchodu manželů Škvoreckých do exilu spravoval v Ruce jejich majetek a opatroval prapísky pro jejich nakladatelství 68Publishers v Torontu. V roce 1976 se rozhodl emigrovat do Kanady, snad i v naději, že se pro něj v nakladatelství najde místo. Bohužel, nenašlo. Našel si místo ve skladišti stavební firmy, rozvážel stavební artikly a dost se nudil. Pak pracoval pro pekařství, kde se nenudil, ale rozvážet chleba v každém počasí nebyla žádná slast. Za nějaký čas se v pekařství uvolnilo místo vedoucího noční směny a Lumír příštích skoro 18 let dohlížel na noční pečení chleba. A skoro se do toho zamiloval, asi tak jako Wolkerův topič elektrárenský.

Lumír byl komplikovaný člověk, kterého poznamenal nejen Jáchymov, ale i zápal mozkových blan a nehostinný čas, v němž se jeho život odvíjel. Ale jestliže jeho ctižádost byla větší, než možnosti, které mu osud poskytl, Lumír se svým losem dovedl vyrovnat s podivuhodnou vznešeností: zatímco si svůj chléb vejdějši vydělával většinou rukama (a toužil po intelektuálním věhlasu), svůj volný čas proměnil v zlato dobročinnosti: byl zakládajícím členem Klubu 231 (Klub bývalých politických vězňů v exilu) a prvním redaktorem jeho časopisu, K231, jehož první číslo vyšlo v roce 1985. Věrně navštěvoval předsedkyni Klubu, pani Edu Otovou a řada lidí je jeho dlužníky. Ale jeho charakter nejjasněji zazářil v práci pro 68Publishers, nakladatelství, inkorporované v roce 1972, které se tak slavně zasloužilo o přežití české a slovenské literatury v dobách nejtěžších. Léta zadarmo pomáhal s balením knih a se vším, co vyžadovalo pilné a šikovné ruce. Nesnášel se s každým, ale pro lidi, které měl rád, by snesl modré z nebe.

Paní Zdeně Salivarové-Škvorecké a celé Lumírově rodině vyslovujeme upřímnou soustrast.

Josef Čermák

Chutnalo mi to. A chutnalo by mi to mnohem víc, kdyby mi do opečené jítnice nekanuly slzy...

Neloučil jsem se jen s Prague Bistro, ale také s Prague Emporium of Fine Foods, Prague Deli a J.Rousal Prague Ham Shop a možná ještě s několika dalšími jmény. Já si je pamatuji všechny. Počínaje v roce 1952 (stejný rok, kdy jsme tu, Jan Marr, Mary Marr, Antonín Večera, N. Hradská, Vlasta Tichopádová, Jirka Corn, Slávka Cornová a řada dalších v hale Masarykova domu zahráli Strakonického dudáka), kdy J. Roušal na 638 Queen Street West otevřel svůj shop. Pan Roušal byl - pokud vím, prvním výrobcem pražských párků v Torontu. Po něm to převzali Pichlíkovi a nakonec Královi.

Nenakrmili vás jen ve svém obchodě. Udělali vám hostinu u vás doma, já vidával Tonyho na univerzitě, kde byl velmi populární, a jiné členy rodiny na divadelních hrách (někdo mi řekl - ale nemám to ověřené - že Královi na divadelních představeních budou své hršíné výrobky prodávat i v budoucnosti. Ale jak říkám - nebo píš - já za to neručím). Já si myslím, že podnikům jako Prague (cokoliv) by mělo být zakázáno svůj podnik zavírat (já budu mít co dělat, abych nespáchal sebevraždu). Ale když už to udělali, tak mohu jenom poděkovat za šedesát let vzorné služby nám a vůbec všem zákazníkům. Dělalí nám čest!

Josef Čermák

POLT DO AIRERANDU - v květně a červnu 2012

Program:
11.05.12. Měsíční zpravodaj o vstupu
12.05.12. Měsíční zpravodaj
13.05.12. Měsíční zpravodaj

OPROZORNĚNÍ - V den postupu Měsíční zpravodaj (MĚSÍČNÍ ZPRAVODAJ) v Torontu od 5. hodiny ráno v prostorách našeho klubu.

DĚTSKÝ TÁBOR HOSTÝN existuje od roku 1954. Nachází se 80 km na S od Montrealu v lesích Lac Beauportského pobřeží. Tábor vlastní pláž na jezeře Lafontaine. Tábor pro děti od 6 do 15 let bude mít upříjímá 91 (devadesát) účastníků, a to od 1. do 21. července. Tábor je stejný jako v roce 2005 (tábor, 695/2 týdny a 890/5 týdny). Za každé další dítě ve stejné rodině je sleva 10%. Dítě se nepočítá. Speciálně slabě připravené děti uvítáme také. Výhledy pro děti: kvalitní program, dobré jídlo a levné poplatky. Vyřídíme potvzení na daňové účely! Do tábora přijímáme i děti, které nemluví ani česky, ani slovensky. Ale si děti přivedou svoje kamarády či kamarádky. Hledáme plavěné kuchyňky (mnohá kompenzace za poty, 800) a vedoucí k dětem. Přílohy na dětský tábor a na práci jsou na internetu: www.3000.org. Přihlášení pro děti a změny na stránce: www.3000.org a www.3000.org. **KONTAKTY:** Ředitel dětského tábora: RNDr. Josef Miskant. Tel: 450-465-4844, Fax: 450-923-4159, info@3000.org - Sekretářka: Viera Selensová. Tel: 514-385-5153, info@3000.org - Předseda Asociace Hostýn: Zdeněk Novák. Tel: 514-365-8865

Consulate General of the Czech Republic in Toronto

cordially invites you to the screening of

“LEAVING“

In the memory of Václav Havel

Friday, June 8th, 2012 @ 7:00 pm

at the Prague Restaurant, Masaryktown
450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, ON

Reservations 416-289-0283

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát

Czech General Consulate
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovít Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulate@gmail.com
Michael Martincek, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Financial

Kursování lístek

100 Kč	5,31 CDN \$
1 CDN \$	19,09 Kč
1 EUR	1,31 CDN \$
1 CND \$	0,76 EURO
1 US \$	0,99 CDN \$
1 CND \$	1,01 US \$

Universal Currency Converter - 1. 5. 2012

1 CDN \$	18,91 Kč
1 EURO	24,84 Kč
1 US \$	18,98 Kč

ČNB - 10. 4. 2012

KOMEDIE OMYLŮ

Klobouk dolů před Shakesparem, Hamvašovou a souborem Nového divadla - Bravo, Milane Crhák!

Nepředstírám, že píši objektivní kritiku (jsem příliš zamilovaný do Nového divadla). Ale také si nemyslím, že chválá, kterou si tu přečtete, je nezasloužená.

O co jde? O spiknutí Williama Shakespeara (autora hry Komédie omylů), Brigity Hamvašové (režisérky hry), devatenácti (to je ovšem včetně mne, měl bych říct osmnáct, ale vem to čert) znamenitých (a nadšených) herců a kolem deseti zákulisníků (počítací mi říká, že toto slovo neexistuje, ale co on ví?) a několika set diváků (myslím, že si moc nevymýšlím, nazvu-li je rovněž nadšenci), kteří dohromady 20. až 22. dubna v divadle Burnhamthorpské knihovny v Mississauze vytvořili čtyři představení *Komédie omylů*, na které jsem (a samozřejmě v tom hraje roli i to, že mi dovolili "blýsknout" se v druhé scéně pěti větami) jako český (nebo chcete-li československý) Torončan, bezostyšně hrđý.

Začnu s těmi, bez kterých by si ani slavní herci nelízi. Když vás dobře neoblečou, nenalíčí, neosvítí, tak si na Oscara zuby nedělejte. My měli na *Komedii* skvělý tým: o režisérce a jejím asistentovi bude řeč později; kostýmy pro nás navrhly a udělaly Jana Fabiánová (skvělá herečka i zpěvačka a návrhářka, která tentokrát měla - spolu s Dášou Beláčíkovou a Radkou Tamchynovou (nestárnoucí brilantní věčnou naivkou Nového divadla) - i rezervace a pokladnu, a Věra Ripplová. Ty pro nás vytvořily kostýmy, o jakých se nám ani nesnilo a Věra Ripplová mne a řadu jiných do těch cizokrajných výplodů jejich představitosti a rukou čtyřikrát musela vtěsnat. Absolutní umělkyně! Měl jsem vlastně začít s náповědou. Bez té jsme všichni mrtví. V *Komedii* se této funkce ujala herečka, která roste od role k roli, Zuzana Borovjaková.

O scénu a rekvizity se starali Laci Hamvaš (myslím, že poslední týden v divadle zůstal přes noc a přibíjel a maloval a představení znesmrtelnil video záznamem) a otec a syn Jančárkovi se postarali o scénu a rekvizity; Ivo Mejzr (jako už tolikrát) o hudbu a zvuk - a k tomu jsem ho viděl natáčet koncerty nohturen; Karel Tamchyna (jinak člen snad nejlepšího kanadského pěveckého sboru, Mendelssohn Choir) nás nasvědčoval do krásy; Věra Kohoutová (jinak redaktorka Nového domova) si vedle inspicie vzala na starost foto záznam.

A tihle všichni se o nás starali, jako bychom byli mezinárodní hvězdy a samozřejmě určité zásluhy o úspěch představení nemožu (a ani bych nechtěl) upřít Williamu Shakespearovi, i když tu hru - a to si prý ještě vypůjčoval od nějakého římského autora - někdy v roce 1593 jenom napsal. Je to jeho první komedie - a kdybych byl nevďečný a nestydatě písemně hubatý, asi bych poznal, že je to na ní vidět. Jedná se tu o rodinu, rodiče a dvě děti, dva kluky, ke všemu ještě dvojčata, které mohla rozeznat jenom jejich matka (matky prý na tohle mají čuch). Jedná se i o další dvojčata, také kluky - ale protože ti se narodili sice ve stejné době, ale méně zámožným rodičům z nějaké nižší kasty, tak se o jejich rodičích prakticky nic neví. Ty kluky si pro své syny koupil tatínek těch prvých dvojčat, prý aby každý kluk měl vlastního otroka. A osud (nebo Shakespeare nebo římský autor, od kterého si Shakespeare vypůjčoval) všecko důkladně zamotal - i loď s nimi někde - asi na moři - ztroskotala (všimněte si, prosím, že často používám jméno Shakespeare; důvod: jsem Satellitem i CzechFolks placen podle počtu řádků, které odvedu, a použiji-li jméno Shakespeare pětkrát, mám o řádek víc). Daleko hmatatelnější zásluhy o úspěch představení než Shakespeare má režisérka Brigita Hamvašová. Už proto, že komunikace s ní je daleko snadnější než se Shakesparem; také proto, že se narodila o víc než půl tisíciletí po Shakespearovi a výběr hry pro *Nové divadlo* byl v jejich rukou. Shakespeare musí být vděčný, že si vybrala jeho první komedii. Pak musela dát dohromady devatenáct herců a to byla fuška: už najít dva páry dvojčat, která si (ta dvojčata) byla podobná jako vejce k vejci; na jednu maličkou roli se musela spokojit se mnou, starcem nad hroblem, s dřevau paměť (za živého Boha jsem si nemohl zapamatovat dvě slova: 'sehnat výkupné',

dokud jsem neobjevil mnemotechnickou poučku, slovo, které by začínalo začátečními písmeny těch dvou nezapamatovatelných slov, slovo jako 'svět', 'světlo' nebo 'svině' (to poslední míněno nikoliv jako nadávka, ale jako maminka podsvinčat).

Paň režisérce se nějakým způsobem podařilo přilákat šest herců, kteří s Novým divadlem nikdy předtím nehráli, nepochybně největší záťah od prvích

dnů *Nového divadla*. Pak nastalo nacvičování: příchody a odchody, text, intonace, gesta, reakce někdy všech devatenácti lidí současně. Nevím, jak to bylo s jejím spánkem, někdo se zmínil, že od ní dostal email ve dvě hodiny ráno... Nebudu vás unavovat podrobnostmi děje a zavedu vás na jeviště v okamžiku, kdy hra vrcholí. Všimněme si, prosím, nejdůležitějších postav, mezi nimiž jsou prakticky prohlášen, po desetiměsíčním pobytu v nemocnici, za mrtvého-a takový výkon: bravo, Milane!) Egeon, kupec ze Syrakus, který nezákonně přistál v Efezu a po západu slunce má být popraven - hraje ho - výborně - Jirí Jančárek a na toho Vám musím prozradit, že je to dvouobročník (hraje totiž i roli šarlatána, dr. Skřípce, a navíc na něj prozradím i to, že je jedním z těch šesti nových: píše, že se narodil dávno - to si dovoli napsat mně, třikrát staršímu - jako kluk zpíval s rodiči české a polské písničky - maminka byla Polka - v devíti začal hrát v ochotnickém divadle v návaznosti na divadlo J. K. Tyla v Plzni, pak přešel na muziku - zpíval s kytaristou a zpěvákem Jirkou Kornem (svět je čím dál, tím menší: Korn byl idolem i pastora Slovenského evanjelického kostola sv. Pavla, Rev. Ladislava P. Kozáka, v jehož kostele jsme hru nacvičovali!) dokonce i v pražské Lucerně, se skupinou Messengers a Teslar, pohostinně vystoupil v Polsku, kde se

ZE ZKOUŠKY KOMEDIE OMYLŮ:
MILAN CRHÁK

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

Dr. Petr
Munk
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.

www.drpetermunk.com

Ordinační

hodiny:

Pondělí-pátek:

10-13 a

15-19.

Tel.: 416/533-0005

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**

CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

WARDWOLFE BOOKS

<http://www.aardwolfbooks.com>

GRUNGIA

A Satire

By Jan Dřábek

For Immediate Release

JAN DŘÁBEK TURNS HIS CUTTING WIT ON THE WORLD OF DIPLOMACY

STORY SYNOPSIS: Czech born umbrella salesman Bartoloměj Kohýba leaves his thriving business in Washington state to teach English in Prague, only to be conscripted into his ambassadorial role by a post cold war regime desperate for any talent unobscured by its communist past. What ensues is a three year stint for Bart and his wife Ginny in the African republic of Grungia. There, an inexperienced and incredulous Bart finesses his way through diplomatic quagmires and espies corrupt, incompetent and sometimes imbecile personages far wiser than they really are - corrupt and incompetent imbeciles. Grungia is an uphilling satire on many levels targeting the post-Communist landscape, Third World mentalities, and diplomatic follies, but above all human relationships. Hilarious!

ABOUT THE AUTHOR: Jan Dřábek was born in Prague. In 1948 his family escaped on skin from the newly Communist Czechoslovakia, eventually making its way to the United States where he finished his schooling and served in the U.S. Navy. He has visited various countries in North America, Europe, Asia and Africa in some while working as a best driver, refugee resettlement officer, high school teacher, radio broadcaster and ambassador. Married with two daughters, he is the author of 17 books, both in English and Czech. He conducts seminars on memoir and biography writing, has been the Writer in Residence at the Vancouver Public Library and has served three terms as President of the Federation of British Columbia Writers.

Publication Date: April 2012; ISBN 978-1-93860-00-1

Category: Home Story; Price \$9.95 US; Ebook; Kindle; Nook; Adobe;

Print Length: 215 pages (A4 size)

Publisher: Aardwolf Books; <http://www.aardwolfbooks.com>

Retailers/Distributors: Amazon.com, BarnesandNoble.com, Lightning Storm

Note: Jane Dřábek's Russian Press of Vancouver is publishing a biography by Jan Dřábek titled YI ADMIR KRAJINA: WORLD WAR I HERO AND ECOLOGY (2011)

oženil, vrátili se do ČSR, vchovali děti - jedno z nich Jiří ml., velký fešák (hrál v *Komedii* dvojníka Antifoluse, ale to mu nestačilo, tak si přibral roli kupce Baltazara), utekli, dostali se do Toronta, hned po přeletu byli pozváni na představení Nového divadla a byli tak dojatí, že se rozplakali a pak už viděli prakticky všechny inscenace *Nového divadla*; Antifolus syrakuský a efezský, první várka dvojčat - oba hraje se svou obvyklou přirozenou suverénností vynikající herec, miláček žen, romanticky vypadající, fyzicky vysportovaný (cvičí i během představení, ale jen když nehraje), Martin Bonhard; Adrealis, manželce Antifola efezského propůjčila svoji podobu zivelným výkonem, za který by jí Adrealis měla poděkovat, Zuzana Novotná. Zuzaně a jejímu manželovi (v civilu Martinu Bonhardovi) to moc slušelo a když se divoce nehádali, tak si náramně rozuměli; v roli její sestry, Lucilly, jsme obdivovali Lenku Novotnou, ženu mnoha talentů (mimo jiné krásně zpívá), která mi v této roli zjevem moc připomínala Melanii ve filmu *Jih proti Severu*. Druhou nejvýznamnější mužskou roli (a po Egeonovi nejobtížnější) režisérka svěřila Petru Kohoutovi. Byla to moudrá volba: Petr má výbornou paměť, osobitý smysl pro humor a masivní hlasový fond. Všechny tři dary mu v této roli přišly vhod. Jeho dvojníka hravě zosobnil Robert Janoušek (jinak i asistent režie) a také jeden z těch 'nových'. Jak se k Novému divadlu dostal? Přijel do Kanady studovat film. K divadlu se dostal úplnou náhodou - při natáčení filmu. Lakonicky nám sdělil: "V životě bych si nemyslel, že budu dělat divadlo". Přijal nabídku Slovenské Mladé scény režisérkou komedii *Amant* (viděl jsem ji, povedla se mu) a "už byl zatažen do magické atmosféry divadla." Pak o sobě napsal: "Tento víkend si také poprvé 'zahraje' - celé dvě věty!!! Ale bere to sportovně, protože si uvědomuje, že i malé role vytvářejí divadlo". Svatá pravda, Roberte (moc s Tebou souhlasím, my představitel malých rolí musíme držet dohromady, jinak nás hvězdy převálcují).

Chvilí se musíme zastavit u abatyše. Hrála ji administrativní duše souboru, Dáša Belačková. A panečku, byla to nějaká abatyše: hlas jako zvon, přísný, pevný, prostě každý si rozmyslel jej odporovat; když žena Antifoluse syrakuského žádala (a dost tvrdě), aby jí vydala manžela, abatyše-už na odchodu do svého kláštera-hrozně zavrčela: "Nevydám!" a to jedno slovo bude ještě dlouho bloudit jevištěm i hledištěm divadla, v němž bylo vyřčeno; ale paní abatyše se vyznala i ve věcech, o kterých by toho jeptišky normálně moc nevěděly: například jak se má chovat manželka, když zjistí, že manžel jí zahybá?.

Člověk měl dojem, že musela mít dost rozsáhlé osobní zkušenosti.

Zlatníka Angela hrál jeden z mých oblíbených herců (taky mne vozil na zkoušky) Jiří Škoda, a neklamal mne. Stejně jako mne neklamal Bohdan Zatovkaňuk v roli divokého Turka s obrovskou kudlou, který se na jevišti pobíl (víte, že jsem zapomněl s kým? Záběr s tou bitkou by Nové divadlo mělo poslat na několik filmových společností a Bohdan bude mít o filmovou kariéru postaráno. Moc nás (včetně herců) pobavila Pucka. Nemohli jste se jí nevšimnout: vypošťáňovaná ze všech stran (její kyčelní objem musel být alespoň tři a půl metru) a ty vlasy! Nejdřívejší porost, jaký jsem kdy na lidské hlavě viděl; a ty milostné skřeky, které vyrážela, když pronásledovala svého miláčka, Dromia (Petr Kohout), který ale nakonec dal přednost stavu švagrovskému před manželským. Také 'nová', ale já ji viděl v jedné hře (už nevím které) Mladé Slovenské scény a udělala na mne dojem.

Co jste (vy, kteří jste naše představení viděli) říkali drábovi (Martin Marton)? Chlap jako hora, to by byl gladiátor. Na toho by si ani nehladovější lvi netroufali (zvlášť v tom jeho brnění: špatně se žvýká). Dal nám o sobě zajímavé povídání: narodil se v srdci Šariša v Prešově před 42 roky (v Prešově mají profesionální divadlo, už vědí, jakou Martin v Torontu dělá kariéru a určitě se ho budou snažit přetáhnout): "V Torontu som dva roky a prišiel som tu naplnit svoj detský sen. Chcem napísať knihu o ľudoch a krajinách a predsudkoch. A v Torontu je asi sto (víc, Martine, kolem stovaceti), to si smlsneš) národností sveta. K divadlu som sa dostal úplnou náhodou cez kamaráta režiséra, scenáristu a kameramana. Veľmi ma to chytilo a poznal som samých dobrých ľudí, ktorí berú divadlo veľmi vážne. Chcem se tomu venovať aj naďalej aby Thalia mala zo mňa radosť."

Nejlepší role měli trhovci a trhovkyně (jak nám napsal jeden z nich a také jeden z těch 'nových' Juraj Dargaj, třiatřicetiletý rodák z Vranova nad Teplou na východním Slovensku, který vystudoval jako malíř skla a absolvoval tři roky lekci kreslení v muzeu Andy Warhola): "V tomto představení hrajem trhovníka čo je pre mňa nadherne, že možem sledovať predstavenie a učít sa... Nikdy by som si nemyslel koľko práce je za tým, nastudovať jedno predstavenie. Nesmiem zabudnúť ani na to že je tu skvelá skupina hercov a niektorý majú za sebou veľku kariéru." Další trhovkyně (a novou herečkou) byla Kamila Priehodová, bratislavská rodačka, která má bakalářský titul psychologie a Certifikát TESOL na York University (v High School jednou pomáhala jako osvětlovač a v jiné hře si i zahrála) a „po

niekoľko koročnej administratívnej práci mimo oboru sa teraz k psychológii vraciam pokračovaním štúdia na magisterský titul. Spolupracovať do divadla ma pozvala pani Jana Fabiánová..."

Nejmladší trhovník a trhovnice byli Tomášek Frynta a jeho sestřička Elinka. Ty dvě děti (stejně jako ostatní Fryntovy děti) jsou pastvou pro staré oči. Přišly se svojí maminkou Janou, která mne dvakrát vezla domů a po cestě jsme samozřejmě mluvili česky - obě děti mluví perfektní češtinou a trochu starší Elinka dokonce vysoce kultivovanou češtinou (žákyně exkluzivní české školy).

Všechna jejich vystoupení jsem sledoval s pocitem radostného obnovování života a za jeden z nejpěknějších okamžiků hry považuji scénu, kdy Jana odchází za dětmi z jeviště, potočí se do hlediště a řekne jediné slovo: "Promiňte" a řekne ho s tak kouzelnou intonací na poslední slabice, že ho slyším ještě teď.

Já vím, chcete vědět, jak to dopadlo. Skvěle: z abatyše se vyklubala manželka Syrakuského kupce Egeona (Jiřího Jančárka), který měl večer přijít o hlavu, ale nepřišel, protože vévoda efezský popravu nejdříve odložil a pak zrušil; a ti dva, které (a jejich dva syny) před dlouhým

časem rozdělilo ztroskotání na moři, se objali a obnovili svoji lásku (abatyše s tím pravděpodobně měla potahovačky); ti dva poznali své syny (Martina Bonharda a Jiřího Jančárka ml.); synové se přihlásili jeden k druhému a k rodičům; Martin Bonhard se smířil se svojí manželkou (Zuzanou Novotnou). Ale to mu nestačilo, sundal si klobouk (nebo si ho nasadil?), aby vypadal jako ten druhý Antifolus a začal se objímat se sestrou své ženy, Lenkou Novákovou (a s jakým elánem! Dokonce ji v náručí zvedl, zatočil se s ní a prohlásil, že svatba bude na Karlštejně. Mormon jeden!).

Když bylo po všem a poslední divák opustil budovu, herci v zákulisí uklízeli, v celém hledišti jsme byli jen Tomášek Frynta (luxoval mezi sedadly) a já. Oba jsme čekali na Tomáškovu maminku a Elinku, které mi slíbily, že mě vezmou domů. Najednou se zákulisí vystoupila Lenka Nováková, přišla až na okraj jeviště a řekla - jako by to bylo část její role - lehce formálním a možná trochu posmutněle usmířeným hlasem: „A je po divadle.“ Měla pravdu. Ale divadlo bylo a my jsme ho žili. Než se rozplynulo jako sny, které - smírem-li věřit Hamletovi - jsou uhněteny ze stejné látky jako my...

Josef Čermák

Prodám pěkný družstevní ateliér vhodný k bydlení

Centrum Prahy na rozhraní Vinohrad a Žižkova,
50 m od nám. Jiřího z Poděbrad (metro A).
Měsíční nájem 1410 Kč bez poplatků za elektřinu.
Cena k jednání, fotky a podrobnosti viz uvedené odkazy:

<http://www.dumrealit.cz/>

[detail/274334-prodej-atelieu-11-v-dv-35-6-m2-blodkova-ul-praha-3-zizkov](http://www.dumrealit.cz/detail/274334-prodej-atelieu-11-v-dv-35-6-m2-blodkova-ul-praha-3-zizkov)

<http://www.dumrealit.cz/>

[detail/274075-prodej-atelieu-36-m2-dv-blodkova-praha-3](http://www.dumrealit.cz/detail/274075-prodej-atelieu-36-m2-dv-blodkova-praha-3)

V případě zájmu prosím kontaktujte majitele:

Jan Hrabina

(011-420) 775 285 709

hombre@hombre.cz

případně přímo realitní kancelář.

ZE ZKOUŠKY KOMEDIE OMYLŮ

PRAGUE

Bistro

POD NOVÝM VEDENÍM

Since 1968

NOW OPEN FOR DINNER!
THURSDAY
FRIDAY
SATURDAY

PowerBistro
416.504.5787
639 QUEEN ST. WEST
TORONTO, ON
CATERING@THEPRAGUE.CA
WWW.THEPRAGUE.CA

Valerián Stražovec - človek, ktorý vie

Papermill Theatre v Toronte je stará, ak v Toronte môže byť niečo staré, priemyselná budova bývalej píly na Don River, prerobená veľmi vkusne a citlivo, na divadlo. V nedeľu 22. apríla t.r. o 15 hodine, sme sa tam stretli s nevšedným človekom, o ktorom mnohí našinci vôbec netušia, že jestvuje. Dipl. Arch. Valerián Stražovec, rodák zo Zlatých Moraviec, architekt, scénograf, designer, hudobník, spisovateľ, jednoducho človek s neobyčajne širokým, až renesančným záberom, sa nám predstavil v dokumentárnom filme, ktorý o ňom natočili členovia Torontského slovenského divadla v rámci "Portréty úspešných Slovákov vo svete". My, ktorí sme prišli, asi 50 ľudí, sme boli nadšení. Ako keď človek objaví poklad, ktorý fascinuje.

V prvej polovici programu sme videli dokument o umelcovom živote a diele. Po prestávke nás očaril samotný majster svojou bezprostrednosťou, charizmou, zmyslom pre humor a akýmsi človečenstvom, ktoré z neho sála.

V súčasnosti je už pán Stražovec na dôchodku, žije s manželkou vo Wassaga Beach, zapisuje slovenské ľudové piesne, na ktoré sa pamätá zo svojho detstva a mladosti v Slovenskej Lupči, Uhrovci a Banskej Bystrici, vyhráva na všakovaké hudobné nástroje a píše knihu o pochode smrti z Uhrovca, v ktorom sa ako dieťa spolu so svojou rodinou ocitol. Rád prízvukuje, že po svojej profesionálnej kariére sa opäť vracia k svojim amatérskym začiatkom, keď ako osemročný dostal prvé bábkové divadlo a pomáhal maľovať kulisy. V posledných rokoch pracuje s Torontským slovenským divadlom, kde vytvoril inscenácie *Kubo*, *Ženský zákon*, *Shalom*, *Páva*, *Horúce leto 68*.

V dokumente majster hovorí o tom, ako ho kvôli životným postojom, ktoré sa nevelmi stotožňovali so zväzackými predstavami, vylúčili z gymnázia v Banskej Bystrici. Bol však dobrým futbalistom a preto ho zobrali na gymnázium v Bratislave, kde neskôr vyštudoval architektúru a scénické výtvarníctvo u Ladislava Vychodila na VŠMU. Zhodou okolností sa zamestnal ako hlavný a jediný architekt vo vznikajúcej *Československej televízii*, štúdio Bratislava, keď ešte málokto vedel, čo to vôbec televízia je. Spoluvytváral populárne bratislavské televízne divadelné pondelky a vymýšľal scénu pre všetky prvé inscenácie z Bratislavy.

Po vpáde vojsk Varšavskej zmluvy do Československa odišiel pán Stražovec s rodinou do emigrácie. Usadili sa v Kanade, kde mu odporúčanie rakúskych kolegov, ktorí poznali jeho prácu, otvorilo dvere do CBC. Jazykový handicap prekonal jediným možným spôsobom; svojou tvorbou. Po desiatich rokoch otvorili v CBC Medzinárodný scénografický inštitút pre filmovú a televíznu scénografiu. Majster Stražovec tam šéfoval, prednášal a vychovával profesionálnych scénografov z celého sveta.

Pán Stražovec bol veľmi plodným umelcom. Výtvarne navrhol a realizoval viac ako 50 divadelných hier, vyše 2000 televíznych produkcií a 46 filmov. Pracoval kde-kade po svete, najmä však v Kanade, Veľkej Británii a USA, hlavne v Hollywoode. My, diváci sme mohli nazrieť, do jeho dielne pokochať sa maľbami a náčrtmi mnohých jeho diel a produkcií. Dokonca aj ja som pochopil, ako zložito sa realizujú projekty takých veľkofilmov ako sú *Muppet Treasure Island*, *Muppets Christmas Carol*, či *Romeo and Juliette on Ice*. Autor to vysvetľoval jednoducho a podrobne. Za svoju prácu získal mnoho prestížnych ocenení a dve jeho produkcie odmenili

Emmy Awards. Málokto tušil, že scénický design úvodného a záverečného ceremoniálu na Zimných olympijských hrách v Calgary boli dielom nášho krajana.

Neviem ako ostatní diváci, ja som bol týmto nedeľným popoludným nadšený a očarený priam renesančným záberom,

PORTRÉT V. STRAŽOVCE - FOTO J. DOJČ

ktorým sa majster Stražovec pozerá na svet a dianie vókol nás.

Po dokumentárnom filme som musel odísť vyzdvihnúť svojho syna z futbalového turnaja (prehrali), preto o druhej polovici programu vás poinformuje Valéria Tóthová - spoluautorka tohoto zaujímavého a potrebného projektu.

Ivan Znášik

Po premietnutí filmu divákov zaujalo interview s majstrom Stražovcom, ktoré viedol Dušan Tóth. Rozhovor sprevádzali ukážky ilustrujúce náplň rozhovoru. Tu Ady veľmi vtipne a s ľahkosťou vysvetlil ako sa vlastne pracuje s mamutími projektami, koľko tvorivej energie, systematickej práce, intelektuálnej a fyzickej disciplíny treba, aby bolo dielo kvalitné. Názorne demonštroval mravenčiu prácu potrebnú na vytvorenie každého obrazu. Prezradil nám ako pristupuje k svojej práci a k životu. Hovoril aj o svojich ďalších láskach, ako je tanec (za mladi tancovali aj s manželkou v Lúčnici) a hudba (hrá na každom nástroji čo zoberie do ruky). Je náruživý lyžiar a letec. Popri odborných učebniciach sa

najnovšie venuje písaniu knihu „Dívali sme sa smrti do očí“ o pochode smrti, ktorý zažil ako chlapec za vojny v Uhrovci.

Tvorcovia filmu *Valerián Stražovec - Portrét* boli Valéria Tóthová - námet, Dušan Tóth - réžia a komentár, Dušan Encinger - kamera a strih. Technickú spoluprácu počas predstavenia mal na starosti Ivan Veg, s administratívou pomohla Gabriela Wojciková a úvodné slovo povedala Sonja Veg.

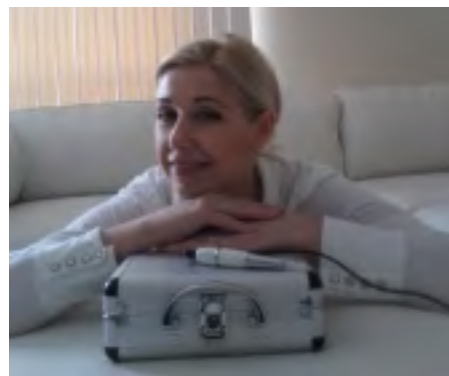
V programe sa tvorcovia filmu pochvalne vyjadrili k svojej spolupráci s mladým Dušanom Enzingerom takto: „Keď sme sa rozhodli urobiť dokument o živote a diele tak vzácneho umelca ako je Valerián Stražovec, hľadali sme niekoho, kto by bol schopný urobiť dielo hodné tohoto majstra. Nakoniec sme sa rozhodli zveriť náš projekt do rúk mladého filmára Dušana Encingera. A veru sme neolutovali. Dušan svojou prácou dokázal, že je našim rovnocenným partnerom, tvorivým a citlivým umelcom, ktorý pohľadom moderného človeka zobrazil veľké myšlienky a zložité koncepty...“

Poobedie s Valeriánom Stražovcom sa skončilo. V divákoch však zostane navždy nový pohľad na všetko, čo na filmovom či televíznom plátne uvidia, ako sa mnohí priznali. Veľa z nich vyjadrilo tvorcom tohto popoludnia svoju vďaku za to, že mali možnosť aspoň čiastočne spoznať vzácneho človeka a veľkého umelca, ktorého by si na ulici nik nevšimol, lebo svoju genialitu nenosi na kabáte ale v srdci. V prítomnosti Jeho Excelencie, Veľvyslancu Slovenskej republiky Milana Kollára a jeho manželky, autori príspevku sa netajili sklamaním, že Slovensko si nevedelo doteraz uctiť tak vzácneho syna akým je Valerián Stražovec.

Torontské slovenské divadlo poriadka ďalší program v sérii *Portréty úspešných Slovákov v zahraničí*. Tento venujeme majstrovi Tomášovi Schrámekovi. Rozhodli sme sa predstaviť umelca, ktorý ako pätnásťročný začal tancovať a stal sa hviezdou Kanadského národného baletu a svojou dokonalosťou obohatil baletné majstrovstvo o poznanie vyššie.

IZ-VT

**Chcete mít hezké,
upravené obočí,
zvýrazněné oči linkami
nebo
jasnější oči, zvětšené rty?**

**Permanentní makeup je to pravé!
Nic se vám nerozmaže vodou a vydrží to
tři a půl roku.**

**Jedná se pigmentaci vpravenou
do kůže (tetování).**

**Vše je s osvědčenými barvami
a anestetiky.**

**Mám 14 let praxi v tomto oboru.
Ceny se pohybují od 100-300 dolarů**

Nyní je 50% SLEVA.

Nabízím rovněž spolupráci v salonech.

**Pracuji jako mobilní služba
a přijedu za vámi domů.**

Telefón: 289/300-0472

www.hanamakeup.com ***

hanamakeup@hotmail.cz

**Chcete sledovat a ovládat
TV vysílání z pohodlí
Vašeho gauče?**

Káblówka
The future of IPTV

Česká a Slovenská televize ... Jednoduše a bez počítače!
www.kablowka.com

FINÁLE 2012

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

dělá kompromisy kvůli tomu, aby dosáhl určité životní úrovně, která se projevuje třeba v tom, že má Volkswagen-Brouka, zatímco na Západě to bylo lidové vozidlo. Režisér připustil, že určité hodnoty a symboly jsou nepřenosné.

Dokument *Třafačka-Chrám svobody* vypráví o alternativním umění v Praze-Vysočanech poblíž O2 arény, kde v staré transformátorové stanici tvoří nekonformní umělci, kteří třeba před Velikonocemi nahradí reklamní plakáty v skleněných vitrinách abstraktními obrazy Křížové cesty. Jindy zas způsobí na Moravě kouřový výbuch, který připomíná explozi atomové bomby. Tento happening byl kvalifikován jako šíření poplašné zprávy. Soud však umělce osvobodil. Přestože se komerčně neprosadili nakonec jejich umění bylo vystaveno v českém pavilónu na světové výstavě v Šanghaji.

Prvním vyvrcholením festivalu byl film Zdeňka Jiráského *Poupata*. Deprese maloměsta, kde vládne nezaměstnanost a práce hradlaře je vlastně štěstím pro rodinu. Jenže rodina se rozpadá. Hradlař to

Z FILMU POUKATA

pravidelně šněruje domů přes hospodu, kde jsou větším nebezpečím než alkohol hrací automaty a hostinský, který mu půjčuje peníze na hazard. Příběh se odehrává od Mikuláše do Vánoc a tragické vyvrcholení je na Silvestra, kdy na přejezdu, který hradlař hlídá, před tím než přišel o zaměstnání, zahynou asi dvě nekladnější postavy - vietnamští trhovci.

Naopak svěžím optimistickým dojmem působí film Jana Prušinovského *Okresní přebor - poslední zápas Pepíka Hnátky*. Příběh fotbalového trenéra, který nechce prozradit, že má potíže se srdcem a vyznává skutečně nekonvenční metody tréninku. Přímo existenciálně jako Spartán odmítne transplantaci srdce, které by pocházelo od Slávisty. Na charakterech hráčů vidíme i to, co se odehrává jinde v jiných společenstvích - pochlebování, podrazáctví, zbabělost, šplhounství. Film, od kterého jsem mnoho neočekával a který mile překvapil.

ZLEVA: ŘEDITEL FESTIVALU IVAN JÁCHIM, VYDAVATEL TOMÁŠ TRUSINA A AUTOR PŘI KŘTU KNIHY ŘETĚZ BLÁZNŮ V PLZNI 27. DUBNA 2012

Robert Sedláček mne poprvé oslovil filmem *Pravidla lži*. Tentokrát to bylo opět přirozené a nekonvenční s filmem *Rodina je základ státu*. Bývalý učitel působící v bance je obviněn z tunelování. Rozhodne se utéct s rodinou na Moravu a vyřešit své vlastní problémy, které po léta zanedbával. Když dorazí na Moravu, setká se zcela náhodně ve Strážnici se svými přáteli rovněž

RODINA JE ZÁKLAD STÁTU

učiteli. Přímo komické je dopadení této úřednické rodiny případovým komandem. Na druhou stranu, neexistuje přiznání si viny. Chvillemi film připomíná Bergmanovu *Sedmou pečeť*, kdy rytíř žádá o odklad svého trestu, chce poznat základní hodnoty života. Neopouští svoji rodinu. Chce otestovat svůj vztah k manželce, k dětem. Dalo by se to charakterizovat jako tunelář s lidskou tvář. Jeden z nejlepších filmů, který v ČR v poslední době vznikl.

K tom lepšímu na festivalu patří i film Bohdana Slámy *Čtyři slunce*. Filmu napomáhá i skvělé herecké obsazení a výkony Ani Geislerové a Karla Rodena, který hraje pošuka mezi nebem a zemí. Sílu a odpověď hledá v kamenech a štve tím své okolí. Navíc vypadá jako typický nemakačenko. V rozhodujícím momentě však

ČTYŘI SLUNCE

má sílu mysticky vyrvat syna svých přátel, který se těžce zraní při autonehodě ze spárů smrti.

Na festivalu byly i další vynikající filmy jako *Lidice*, či znovu zrekonstruovaný film *Markéta Lazarová*. Skvělými

dokument *Epochální výlet pana Třísky do Ruska*, kdy se dovidáme, co si dnešní Rusové myslí o roce 1968 a dá se říci, že po čtyřiačtyřiceti letech se toho mnoho nezměnilo.

Poslední večer na festivalu byl pro mne obzvláště emotivně silný. O 22 hodině byl oficiální křest mé knihy *Řetěz bláznů*. Ředitel festivalu Ivan Jáchim připomněl příběh, který má ve své knize Ivan Martin Jirous, řečený Magor, kdy jsem naskočil na loď s odplouvajícími Plastiky. Skutečností je, že to bylo na pokyn Vráti Brabence, který hrál s Plastiky na saxofon při svatbě Čarli Soukupa a že mně při tom skoku praskly kalhoty. Bylo to tedy moje druhé účinkování (první v roce 2000 uvedením filmu... a andělé jeho bojovali) na festivalu a doufám, že ještě nějakou vřákovinu někdy spáchám a že krásné květiny, které jsem dostal od krásných děvčat nejsou poslední před tím než nás, jak zpívá legenda českého songu Pavel Dobeš, krásná děvčata rozptýlí.

Aleš Březina, Plzeň-Praha
Foto: internet a Festival Finále

Festival Finále Plzeň rozdal ceny

Mezinárodní porota soutěže celovečerních filmů rozhodla udělit hlavní statutární cenu festivalu Zlatého ledňáčka v kategorii nejlepší celovečerní film snímku *Dům* režisérky Zuzany Liové. Mezinárodní porota soutěže dokumentárních filmů rozhodla udělit hlavní statutární cenu festivalu Zlatého ledňáčka v kategorii nejlepší dokumentární film snímku *Láska v hrobě* režiséra Davida Vondráčka. Diváckou cenu získal na základě hlasování návštěvníků festivalu film *Vrasky z lásky* režiséra Jiřího Stracha. Cena za nejlepší herecký výkon patří na základě internetového hlasování na www.festivalfinale.cz Davidu Novotnému za roli ve filmu *Okresní přebor*. Výroční cenu AČFK za nejlepší celovečerní český film získal film *Alois Nebel* režiséra Tomáše Luňáka. Výroční cenu AČFK za nejlepší dokumentární film získal film *Pod sluncem tma* režiséra Martina Marečka. Cenu Dagmar Táborské, kterou uděluje Nadace Dagmar a Václava Táborských a Mezinárodní porota soutěže dokumentárních filmů za nejoriginálnější dokument autorky do 35 let, získal film *Veřejně načerno* režisérka Lucie Králové a Terezy Reichové. Cenu Václava Táborského, kterou uděluje Nadace Dagmar a Václava Táborských a Mezinárodní porota soutěže dokumentárních filmů za nejlepší dokument autora/autorky do 35 let, získala *Generace Singles* režisérky Jany Počtové.

Ceny studentské poroty

Cenu studentské poroty za nejlepší celovečerní film, kterou uděluje studentská porota, si z Plzně odváží film *Nic proti ničemu* režiséra Petra Marka. Cenu studentské poroty za nejlepší dokumentární film, kterou uděluje studentská porota, získal film *Andělská hra* režisérky Adély Sirotkové.

Česko-polský panel o distribuci: máme podobné problémy

Poslední ze série česko-polských panelů se týkal především distribuce. Radostné bylo zjištění, že v mnoha kinematografických ohledech máme výsledky podobné jako v Polsku, i když nás je čtyřikrát méně a náš trh je tedy znatelně menší. Počet kin v obou zemích je zhruba stejný (kolem šesti set); diváci v obou státech preferují hollywoodské trháky, ale mají stále větší zájem o domácí snímky; jak u nás, tak u našich severních sousedů se vloni snížila návštěvnost kin; malých kin ubývá; vyrábíme přibližně stejný počet filmů ročně. Jsou tu ovšem i rozdíly. Poláci se více zajímají o náročné filmy (například snímek Agnieszky Holland měl návštěvnost přes milion diváků), a zatímco v Polsku je docela dobře známá současná česká kinematografie, obráceně to neplatí.

25. ročník festivalu českých filmů Finále Plzeň končí, děkujeme za přízeň, kterou jste mu věnovali, a těšíme se na setkání s Vámi v roce 2013!

www.festivalfinale.cz

Vzpomínky mně zůstanou

Tomu, kdo mnoho žádá, mnoho schází.

Q.Horatius

„Omílaš stále to samé, prima minulost, horší budoucnost, kdo to má, kamaráde, číst, já to asi nebudu moct publikovat, abych se nedostal do nesnázi ... čtenář chce pobavení, fóry, optimismus, naději, radostné příběhy dobře sepsané, pugét slov vonící báječnou budoucností, ač třeba dneska se nějak nezdá, že by k ní mohlo dojít!“

Tak mne nejednou, takovými či podobnými slovy, oslovil můj přítel (doufám, že jím je i nadále) majitel, vydavatel a redaktor tohoto *Satellitu*, krajského tisku, který nedávno oslavil pozoruhodné výročí své existence. K tomu nejednou vyslovil přání, abych psal více o Vancouveru.

Nesnažím se psát na přání laskavého čtenáře, ale tak, jak kolem sebe věci vidím a jaký na ně mám názor. Pokud je stejný jako názor čtenáře, potěší mě to, docela jiný, nemohu to nijak odvlívnit.

Dobrá tedy.

Občas, po značně dlouhé době, ocitnu se v srdci tohoto města Vancouveru, kde leccos je nového, jinde zmizela budova, obchod, bývála činnost, případně nálada. Některé takové změny mě netěší, nelíbí se mi, jiné naopak oceňuji. Nemohl bych ale s určitostí říct, která skupina převažuje. Uplynulý čas už poněkud poznamenal i přesnost paměti, působivost tehdejších pocitů. Ale i tak, vzpomínek zůstává dost.

Ve městě se výtčlil nespočet mrakodrapů, některé jsou architektonicky na oko příjemné a obdivu si z technického hlediska zasluhující, jiné v kontrastu ke svému okolí působí jak ona pěst na oko. Výstavba mnoha majitelům bytů s výhledem na nedaleké hory, podívanou to velmi příjemnou ba inspirující, učinila přítrž a pokles hodnoty jejich obydli. (O tom jsem se již pravděpodobně zmiňoval v některém ze svých textů, ale snad nevadí, že je tu zmínka znovu).

Některé mudrcové sice nabádají k životu jen pro přítomnost a budoucnost, já se ale z minulosti dokonale nemohu vymanit ... a ani nechci. Kdosi také sdělil, že jediné, co ve stáří zůstane, jsou vzpomínky. Vzpomínky *na budoucnost* existují jen v kdysi velmi populární knize von Dänikena stejného názvu v českém překladu (navíc ve značně jiném smyslu než je tento můj pokus o vzpomínkách pojednat).

Toto město Vancouver jsme navštívili prvně a krátce v roce 1970. Je zcela normálním konstatováním, že vypadalo jinak než dnes. A žilo, řekl bych, i jiným životem. Polední chvíli jsme tehdy strávili v srdci města, kolem ulice East Hastings. Líbila se nám. Dnes probouzí lítost stejně jako ošklivost svým na ní se vyskytjícím obyvatelstvem povalečů, prodavačů drog, a snad i potenciálních provinilců, pokud nechci přímo napsat zločinců.

A pak jsme se do Vancouveru v roce 1981 přestěhovali. Nemohl jsem si nepovšimnout nemalých změn od té zmíněné předchozí návštěvy, nebyly ale tak viditelné jako ty, k nimž došlo a nadále dochází od té doby.

Z pohledu na blízké hory z třídy West Georgia dnes mnoho nezbylo, řada nových mrakodrapů takovou podívanou znemožnilo, nepochybně k nemalé radosti těch, kteří ten výhled měli.

Zmodernizována je centrální *Granville Street*, večer působí vcelku pěkným dojmem velkoměsta. Promenuje tu mnohem více lidí než kdykoli dříve. K mnohým již existujícím obchodům s módním odíváním a doplňky přibýlo mnoho dalších. (To jsou obchody, do kterých odmítám vejít). Pravda, přibýl i jeden či dva hostince (puby), zaniklo ale dlouho existující knihupectví *Granville Company*, kde jsem v době svého zaměstnání nedaleko, trávil dost času a zakoupil si i nejednu knihu.

Na jiném místě už léta není *Hot Jazz Club*, jazzová oáza s velkým tanečním parketem, kde jsme se ženou nejednou tančili a nebo jen pozorovali taneční páry značně pokročilých ročníků s gusem a v dokonalém rytmu *válející* swingový standard. A tady, nejednou, stejně jako na jiných místech, mohl jsem si poslechnout vynikajícího Frazer McPhersona, saxofonistu svou hrou mně snad nejbližšího, navzdory jisté znalosti amerických hráčů. Po dvou týdnech ve Vancouveru, slyšel jsem jej v neděli odpoledne hrát spolu s vynikajícím kytaristou Oliverem Gannonem, v podlouhlém baru Railway Club. Tehdy si o přestávce připaloval jednu cigaretu od druhé - bohužel. Jak je to už dávno, kdy jeho saxofon zazněl naposledy, jeho tón odvádl čas, ale moderní technika dopřává mi jeho připomenutí, kdykoli se mi zachce.

Dávno už je konec *Hot Jazz Clubu*. Nedostatek peněz a zvyšování nájmu, a nebo pokles zájmu obyvatel (to si dovolím vyloučit), to mohlo být důvodem ke smutnému konci tohoto místa.

A v malé restauraci *Rossini* už nehraje na piano Lynton Gardner, bratr legendárního pianisty Errola Gardnera; jednou jsme tam zašli spolu s přítelem Ivanem Nagym, když mu v jiném podniku skončil denní úvazek a tam pak oba si zahráli blues, ten základ všeho jazzu, a já jsem jen uskával ten či onen drink a poslouchal a bylo mi dobře.

Možná, že je to věkem, že tehdy, pár let po přesunu do Vancouveru, centrum města jsme docela rádi občas navštívili, prošli se jím, poseděli v kavárně. Navštívili *Pacific Cinematique*, kde lze shlédnout mnoho klasických filmů. (To je tedy možné i dnes a navíc přibýlo jiné retrospektivní kino v sousední ulici).

Ale - v čase Olympijských her - pan starosta, typ hollywoodského krasavce, rozhodl zvýšit poplatky na parkovacích hodinách a prodloužit čas nezbytného jejich použití a zkomplikoval

tak mnoha zájemcům možnost kulturního potěšení. Slibil, že tomu tak bude jen v době OH. Nemluvil pravdu. Je tomu tak dodnes. Kompenzací ke značné změně parkovního v neprospěch občana nedošlo ke zlepšení veřejné dopravy. Ta je tu stále, ve srovnání třeba s Prahou, bezmála žertem, s výjimkou nového spojení na letiště (Canada Line)

Město na nás působilo, když jsme jej prvně před léty spatřili, ale i když pak jsme se sem později přesunuli z prerie, snad by se dalo říct, *přirozeným dojmem*. Nehrálo si na nic, nesnažilo se o ta *nej*. Jakoby mu stačilo jen to přírodou mu darované prostředí, obklopení horami a oceánem, blahodárny to vliv, který už zřejmě odhadl i jeho zakladatel George Vancouver tehdy, když se v místě zhlédl. (Jeho socha se nachází ve staré části města, která si ještě celkem zachovala původní tvář).

Nebylo množství regulací či náhlých změn, které sice potěší část obyvatel, roztrpčí ale jeho jinou část. Příkladem je dílo pohledného starosty Robertsona, který snad se zalíbil cyklistům, ale zkomplikoval život motoristům vybudováním cyklistických tras na úkor jízdních pásů či parkovacích míst. Nejednou jsem v ohromení pozoroval víc než chabý provoz na těch nových, pro cyklisty zbudovaných pruzích. Zato ale značné automobilové zácpy v těch takto *vylepšených* místech města.

Nebylo desítek poplatků, které banky požadují za jakoukoli službu prokazovanou svým zákazníkem, kteří jim své peníze svěřují.

Je ale příjemným sdělení, že ony regulace v omezení dodávky sklenky piva či vína bez objednávky jídla a nebo v neděli, jsou dneska minulostí.

Závěrem něco zcela osobní nostalgie ...

Není piano barů v hotelu bývalého názvu *Ming Court*, stejně jako v *Ramadě*, na obou místech hrával zmíněný již přítel a vynikající pianista Ivan Nagy prvotřídní jazz v příjemné atmosféře pro návštěvníky kolem klavíru sedící. Místo piano baru dnes hogo-fogo design, moderna a novota.

O věhlas města se pak vloni postarali hokejoví fanoušci vancouverského klubu způsobením velkých škod po prohře hokejistů ve finále Stanley Cupu a k potrestání viníků vlekli se nekonečný proces právníci provinilců nepochybně se smáli cestou do své banky.

Město i tehdy, v roce 1970, kdy jsem jej prvně navštívil, bylo pěkné a příjemné. Dneska je stále atraktivní, ale stále více se podobá třeba Hong-Kongu, aniž by mohlo nabídnout to, nač je štedrý New York.

Kromě mrakodrapů tyčí se zde značné množství jeřábů, které z čistě technického hlediska ve funkci obdivuji, ale jejich posláni v tomto městě mne sklíčuje a děsí.

A vláda, která i tomuto městu vládne, postarala se o důkladný počitek demokracii. Uspořádala referendum ve věci nové (vyšší) daně, občanstvo se vyjádřilo jasně proti jejímu zavedení, ale daň se vybírá vesele dál a více než rok se ještě bude vybírat.

Snad pěkné léto nám nepřijež donedávna bídného počasí vynahradí sluneční pohodou a vlahým vánkem bez nepřijemně vysokých teplot. Snad, snad i leccos se v tomto městě přihodí ku prospěchu jeho obyvatel.

Uhlídáme, jak říkala moje babička. .

Vladimír Čícha - Vancouver

Poznámka: Skutečně nevím, že bych nutil někoho k tomu, aby psal pro pobavení čtenářů, fóry, optimismus, radostné příběhy dobře sepsané, pugét slov vonící báječnou budoucností - to se dovidám poprvé... **Aleš Březina**

Husinec - 270 let tužeb a slz

Husinec, kolik tónů je pro českého čtenáře spojeno s tímto jménem. Nejen u nás, ale i v zahraničí se nachází stejnojmenná obec. Od jejího vzniku a až do doby po druhé světové válce, kdy byla opět přejmenována, v ní žili čeští evangelíci.

V letech 1741-42, za první slezské války z východních Čech do Pruského Slezska odešlo cca 2000 osob. Části z nich se po nesmírně těžkých začátcích s významnou podporou souvěrců ze Švýcarska a Nizozemí podařilo zakoupit pozemky u městečka Strzelin. Na nich, pod návrším, které nazvali Žížkov si postavili zcela novou obec, již dali název Husinec.

Tento nový domov potom pro nové osadníky a jejich potomky přes 200 let neznamenal jen dům, dvůr, zahrady a pole. Vztahoval se též na nově vzniklé rodinné vztahy a na sousedy. Češi do značné míry zůstávali uzavřeni vůči svému okolí, udržovali své zvyky a českou řeč.

České písně a v kostele používané knihy jim pomáhaly v udržování tradic. S obzvláštní pečlivostí dbali na dodržování privilegií, která jim udělil král Bedřich Veliký.

Tak si obyvatelé Husince, jak to jen bylo možné, uchovávali svou nezávislost na státní a církevní pruské vrchnosti. Při tom je vedli a podporovali jejich kazatelé a faráři.

V 50. a 60. letech minulého století byl však již zpečetěn konec českých dějin v obcích kolem Strzelina. Zpočátku ještě existovala česká škola a laičtí kazatelé, kteří udržovali bohoslužby, později pak přišli polští faráři reformované církve Polska.

České kořeny lze dnes nalézt jen u několika rodin. Zůstaly jen poničené hřbitovy s několika zbývajícími náhrobků, jakož i starý český reformovaný kostel, který byl v roce 1982 předán polskému sboru a jenž po restaurování a renovaci nyní slouží jako katolický chrám.

Zájem o Husinec v Prusku lze v Čechách vystopovat již od poloviny 19. století. Až dosud však o něm nebyla k dispozici publikace, která by shrnovala velmi působivé dějiny jeho českých obyvatel.

Teprve až nyní v Německu vyšla obsažná, graficky opravdu sličná, německy psaná kniha s názvem *Doma v Husinci* s podtitulem *270 let tužeb a slz* od B. Radeckého. Rozsah této stručné recenze ani neumožňuje popsat jejich zhruba 500 stran s mnoha zajímavými fotografiemi a reprodukcemi řady dobových dokumentů. Jisté se však jedná o důležité bohemikum, z něhož lze jasně vdechnout lásku jeho autora k rodnému místu. Vždyť již český král Jan Lucemburský pravil, že slunce rodné země je nejsladší. Stejný duch vyzařuje i z této knihy. Mezi nejdůležitější jména, která prochází touto publikací jsou Komenský, nebo velmi zajímavá a až tajuplná postava faráře Blanického, který přitom byl nositelem velmi slavného českého erbu, faráře Josefa z Tardy a dalších osobností.

Celá kniha je plná překvapivých zajímavostí až evropské důsažnosti. Její vydání tak důstojně zaplnilo dosud neznámá místa dějin české náboženské emigrace od poloviny 18. století a až téměř po naši dobu.

Pavel Jelínek - Praha

MIRO (MEKY) ŽBIRKA US TOUR 2012

Ticket Prices:

Regular \$30 / Premium \$50 / VIP \$100

Buy at <http://www.cskstore.com/>
or 347-537-6854

New York City SATURDAY, June 9th, 8PM Saint Nicholas Hall,
288 East 10th Street, New York, NY

New Jersey FRIDAY, June 8th, 8PM Slovak and Czech American
Farmers Club, 23 Hankins Rd., Hightstown, NJ

Boston SUNDAY, June 10th, 6PM Somerville City Club,
20 Innerbelt Rd, Somerville, MA

Washington D.C. TUESDAY, June 12th, 8PM

The Embassy of the Slovak Republic,
3523 International Court NW, Washington, DC

Krajanský festival v Praze

Přejeme všem dobrý den a před prvním květnovým týdnem, který je tradičně v ČR (a tedy i na velvyslanectví) hodně svátkový, se ještě jednou vracíme k projektu „Češi ve světě - Oslavy Dne české státnosti 2012“, tentokrát k možnosti účinkování krajanských souborů.

Hned zkraye upozorňujeme zejména na relativně šibeniční termín přihlášek - 25. května 2012. Občanské sdružení Sedm paprsků bude ve dnech 26. - 30. září 2012 organizovat v rámci akce „Češi ve světě - oslavy Dne české státnosti 2012“, která se uskuteční pod záštitou prezidenta České republiky, 6. ročník Mezinárodního krajanského festivalu, na které zve všechny krajanské soubory a spolky k účinkování nebo alespoň jako hosty této významné a již tradiční kulturní události.

Festival bude zahájen ve středu 26. září v 19 hodin slavnostním večerem pořádaným u příležitosti oslav Dne české státnosti s Čechy ze zahraničí. Dále bude program pokračovat ve čtvrtek 27. září v 10 hodin slavnostním přivítáním zástupců krajanských spolků v Senátu Parlamentu ČR. Na programu bude účast krajanů na tradiční Svatováclavské pouti, přijetí krajanů na Staroměstské radnici, ekumenická bohoslužba a další bohatý program.

Přehlídky souborů se uskuteční ve dnech 28. a 29. září a festival zakončí krojovaný průvod účastníků festivalu v neděli 30. září, v 10 hod. z Toskánského paláce na Hradčanské náměstí, kde bude i závěrečné vyhodnocení nejúspěšnějších souborů.

Účinkujícím tohoto ročníku bude ve dnech od 26. do 30. září zajištěno zdarma ubytování a občerstvení. Přihlášky souborů k účasti na festival přijímá Festivalový výbor do 25. května 2012 na adrese vera.dousova@sevenrays.cz nebo veradous.praha@post.cz.

Maximální počet členů souboru je stanoven na 25 osob. V přihlášce je potřebné uvést přesný počet členů, jméno, adresu, telefonní i elektronický kontakt na vedoucího souboru, repertoár a požadavky na techniku (viz přihláška na www.krajanskýfestival.eu). Soubor, který se krajanského festivalu účastní poprvé, je povinný poslat informace o historii souboru, jeho činnosti a repertoáru, a také několik fotografií pro potřeby propagace.

Na kontaktní adrese www.krajanskýfestival.eu budou postupně zveřejňovány další informace o festivalu. Budeme rádi, pokud tuto informaci zveřejníte na svých webových stránkách a rozešlete ji případnými zájemcům.

S pozdravem

Robert Tripes
Míla Minnes
velvyslanectví ČR

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně
Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!
V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!
Dvacet točených domácích i dovezených piv
Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové
i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu
na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu
se těší
Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Slepí vidí (Z výstavy Puzzle)

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Hrůzy človecenství

Po africkém kontinentě (jak skoro denně vidíme v televizi a čteme v novinách) se potulují bandy nestvůr v lidské podobě, které vraždí, znásilňují ženy, amputují lidem rty, prsa a pohlavní údy a vypalují jejich domovy. Poněvadž stupeň jejich bestiality je nepřijatelný i žvlům, které ve jménu moci nebo bohatství či jen udržení se na živu, jsou ochotni loupit a spálit domovy svých obětí, doplňují své tlupy únosy dětí, které indoktrinují strachem a podporují jejich nejhorších pudy. Jinde jinak možná celkem normální členové své společnosti považují za normální akt spravedlnosti ukamenování znásilněných žen (ženy - pokračovatelky života - jsou obzvláště často terčem násilí, ale ani ony neunikly viru krutosti člověka k člověku: nikdy nezapomenu průvody žen, pochodujících ulicemi českých měst a dožadujících se testu smrti pro Miladu Horákovou).

A chceme-li nahlédnout do kuchyně skoro vědecky zritualizovaného procesu násilí, stačí otevřít si knihu vzpomínek některého z přeživších vězňů nacistických nebo komunistických kriminálů a koncentráků. Trochu by pomohlo, kdybychom si mohli namlouvat, že vlny násilí, které se za posledních sto let převalily přes naši planetu, jsou novodobým a přechodným úkazem. Historie bohužel mnoho důkazů na podporu takové iluze nenabízí.

K vánocům jsem dostal dárkem od ředitele slánského gymnázia Václava Beneše Třebízského (před sedmdesáti roky "mého" gymnázia), dr. Milana Dundra, několik knížek o Slaném. Zvlášť mne zaujaly "Legendy ze Slaného a Slánska", možná i proto, že autorem knihy je Jindřich Hulínský a já se před víc než sedmdesáti roky producoval po Slaném, někdy ve společnosti mimofádně hezkého studenta stejného příjmení jako Jindřich, a stejného ročníku jako já (on chodil do třídy B), oba s dlouhými vlasy (jeho byly uhlově černé), oba v černých širácích (říkalo se nám potápky), hlavně

proto, že nacisti potápky nenáviděli, oba frajersky odfukující cigaretový kouř. Nebylo by mile hřejivé, kdyby Jindřich Hulínský byl příbuzný mého dávného kamaráda?

Knihu - fotoreprint původního vydání z roku 1931 - vydala Knihovna V. Štecha ve Slaném. Hulínského kniha, bohužel, důkazy na podporu iluzí nenabízí. Naopak. První dvě kapitoly mají titul "Slánští kališníci. Dvě historické črty z patnáctého věku začínají lyricky: O nedělním dni 5. května leta Páně 1420, který byl výročním dnem památky sv. Gotharda, biskupa a mučedníka, probudilo se krásné jitro nad městem Slaným i celým jeho půvabným okolím; ranní slunko vesele vycházejíc, zvedlo se nad vrchem Slaným a rozptýlilo lehké mlhy nesoucí se po údolích a hájích, tráva leskla se třpytnou rosou a z mladých smrčín a jedlin prohlédala svěží zeleň prvního jarního rozpuku. Skřivánci, třepotající se v nedohledné výši, pěli svou ranní píseň a z hlubších temných hvozdu *Hory slánské*, z luží a vzdálenějšího *vršku Krkavčího* u Ovčár ozývaly se hlasy žežulek; počínalo krásné ráno v boží přírodě. Dokonalé ráno pro každoroční *slavnost poutní*, kterou slánští občané (po upálení Jana Husa se převážnou většinou přiznali k jeho učení) použili k významné církevní oslavě: *nastolení nově dosazeného plebána, při níž poslouženo býti mělo účastníkům po prvé tělem pod způsobou obojí*.

Ale dvacátá léta 15. století nebyla pokojná léta. O duši národa se rvali stoupenci papeže a následovníci Husovi, kteří se po smrti Žižkově rozdělili na Tábority, Kališníky a Sirotky a svářeli se mezi sebou. Čtrnáct dní po svatogothardské pouti tři nejmladší slánští konšelové vytáhli s několika sty zbraně nejspokornějších občanů na pomoc Praze, ohrožené křížovou výpravou krále Zikmunda. Zikmund, po porážce pod Vyšehradem odtáhl 24. května k Staré Boleslavi a jeho stoupenec

Václav Zajíc z Hasenburku vyrazil ke Slanému, které mu - díky neúmyslné zradě a šíření lživých zpráv, že Zikmund se zmocnil Prahy - padlo do klína. Pro katolickou stranu to bylo významné vítězství. Tak významné, že do Slaného přitáhl i Zikmund, papežský legát a pražský arcibiskup a začalo prověřování pravověrnosti slánských obyvatelů. Téměř všichni se přihlásili ke katolické víře. S výjimkou plebána Ambrože a souseda Vaňka. Ti byli přivedeni do chrámu sv. Gotharda a zatímco vítězové ničili všechno, připomínající obřady pod obojí, bylo jim pohroženo, že nezřeknou-li se *bludného učení*, budou potrestáni smrtí upálením. Nezřekli se, *před vraty hřbitova postavena hranice a na ní před zraky ustrašeného obyvatelstva spálení mučedníci slánští otec Ambrož se sousedem Vaňkem...* Zikmund a jeho vojsko se ve Slaném dlouho neohřáli a vláda města se vrátila do rukou kališníků, jejichž duší byl farář Křišťan.

Historie se opakovala, jen v trochu jiné podobě: Slaný dobyli - úskokem (po jedenácti dnech obléhání předstírali, že odtáhli a v noci se vrátili) Táborité a Sirotky, kteří přišli ztrestat své umírněné spoluvěrce: Během jedině hodiny vtáhla valná část obléhajícího vojska do vnitru zrazeného města, které octnuvši se v rukou nepřátel, hned na více stranách bylo zapáleno. Kvílení zvonů, křik z ulice do ulice prchajících občanů, nářek raněných a pláč žen misil se v zuřivý křik a vítězný jásot nepřátel. Nastalo zuřivé řádění proti bližním...suroví a zdivočelí *bojovníci boží* neznali milosrdenství, rozptýlivše se po všech ulicích a prostorách města ubíjeli, pálili a drancovali napařad... Někteří velící panoši...*uchýlili se do věže kostela sv. Gotharda. Ta okamžitě obklíčena, hořlavínami naplněna a zapálena. Farář Křišťan i s střídánkem svým Václavem ze Zvíkovce vyvlečeni z budovy farní a vrženi na hranici při fortně hřbitovni...*

Mnoho jsme se nezměnili - jen místo hranic, na kterých umřelo pár desítek lidí, jsme zřídili plynové komory, v nichž jsme zavraždili miliony.

Josef Čermák

Experience Edenvale Aerodrome
A beautiful place to fly and dine!

- ◀ Fuel Grill Restaurant
- ◀ Hangar Rentals
- ◀ Czech Manufactured Ultralight Aircraft for Sale
- ◀ Self Serve Fuel Station
- ◀ Runway Lights
- ◀ Automatic Weather Observation Station (AWOS)
- ◀ Flying School on Site

EDENVALE Aerodrome
5195 Hwy 26 East Stayner, ON L0M 1S0 Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com info@edenflight.com www.fuelgrill.com

SALON KARIN
(416) 251-6000
3107 Lakeshore Blvd. W. (at Junction)
Toronto, ON M8V 5P4

**nově otevřené
kadeřnictví**
v jižním Etobicoke na Lakeshore
(mezi Kipling a Brown's Line)
Parkování zdarma nebo TTC
Otevřeno: úterý-sobota, 9-19
Na vaši návštěvu se těší
Karin Waldstein

**S tímto kupónem
je 20 % sleva.**

Je to úkol nevábný být konstantně zábavný

Paní Fířlová, a užívám plně jméno své manželky Evy, když mám dotěrný pocit, že je mockrát chytřejší než já; tedy při oslavování mých pětadesátých narozenin před rokem v máji, mi přála, ale spíše sobě, abych odtědka byl furt zábavný.

Úkol a přání od Evy - být po 65 furt zábavný - jsem přijal jako neřičku, když převezme auto z loterie, ale jak to provadět mi konstantně vrtá v hlavě, působí trému a často jsem sám k sobě k pláči.

Být zábavný je nelehký úkol, daleko těžší než být morous a otrava; párkrát jsem ve filmu či v konverzaci slyšel větu milence do uší partnerky v posteli: „Bylo to pro Tebe dobré jako pro mne?“ loudí muž potvrzení své mužnosti, a vždy dostal vehementní ANO. Vlastně na takovou otázku se negativní odpověď ani neočekává, ani neuslyší, aby se milenec nezhroutil v pochybnostech a žena neriskovala, že dostane vztekle označení, že je dřevo.

Nikdy jsem tuto otázku nezasklechl z ženských úst, asi ženské mají vyšší sebevědomí ve všech tělesné lásky; anebo v případě hezcího pohlaví na tom kór nezáleží.

Člověk zábavný však otázku „Byl jsem, či jsem zábavný?“ položit nemůže, aby se neztrapnil. Nikdy se tedy nedoví odpověď, leda že měří decibely smichu - což je odměna za onu vytoženou zábavnost.

Tak mne napadlo, že bavič je mostem mezi situací a uchem posluchače.

Kterýsi český bavič, člověk profesionálně zábavný, obohatil moji češtinu o slovo GUMÁCI - to jsou posluchači, kteří nereagují na zábavnost jak se očekává.

Gumáci berou baviči vítr z plachet, ať se snaží jak chce.

Stendhal mne v eseji o smích poučil, že když člověk započne rozebírat humor a smích, stane se nudný k pláči - neb humor, tak jako milování, se nemá okécávat, ale velebit, když se podaří, a zapomenout, když to nejde.

V kanadském Quebecu už dva měsíce studenti nechodí do školy, ale do ulic protestovat proti vládnímu rozhodnutí, že školné na vysokých školách vzroste o 75%.

Tedy školné nevzroste, aby bylo jasné, ale podíl platby za studium zaplacený studentem vzroste o 75%, protože provinční vláda nemá peníze, aby školné platila za studenty.

Studenti zpočátku demonstrovali svou zlost poklidnými manifestacemi, ale v posledních dnech započali dělat rotyku - vytloukat okna, zapalovat auta, kazit život těm ostatním, co už nestudují, aby si vydrážděným studentům povšimli.

Dle průzkumu veřejného mínění Quebecčanů jsou v této šlamastice tři čtvrtiny na straně provinční vlády, a namísto, aby vláda padla, když nechce platit vysokoškolské studia,

právě naopak vláda získává sympatie za pevnou ruku vůči rozpustilým a nenažraným mladochům.

Z naší vlastní zkušenosti mohou říct, že jsme finančně protlačili univerzitou inženýrství dva syny k promoci a jako odměnu za vynaložené peníze oba synové promovali s pracovní smlouvou v kapse do lukrativního zaměstnání za peníze, které jsou o polovinu větší než je průměrná mzda v Ontariu.

Popravdě neznám lepší investici peněz do mladého člověka než financování studia a považují studentskou situaci v Quebecu za zábavnou, když to studenti nevědí.

Abych tu zábavnost potvrdil, zapíšu osvětující anekdotu: V čase finanční krize svolal mozek poradu tělesných orgánů, kde se dá ušetřit zrušením některého orgánu: Mozek navrhl, by se zrušila jedna plíce ze dvou, ale ihned se ozvaly protesty, že kuřáci potřebují dvě plíce...

A co ledviny, ptal se mozek, ale uslyšel pokřik, že ledviny pijáků alkoholu jsou vytříženy obě...

Do vzniklého ticha vstal penis a navrhl, že on se obětuje ve jménu úsporného režimu...

Ale dej pokoj, zakřičel mozek, když vstaneš já nemůžu myslet... A to je moje zábavná rada pro quebecké studenty, že by měli přestat běhat po ulicích a dráždit daňové poplatníky a spíš používat mozek, sednout do lavic a

studovat, aby dostudovali a pak zaplatili půjčku na studie, což není rada zábavná, ale pravdivá, jak jsem z vlastní zkušenosti popsal dříve.

Když to psaní paní Fířlová dočetla, popadala se za břicho smíchem, a řekla mi, že to je zábavné psaní o vážné věci.

Milý Rostó,

i odpovím opět velice stručně: V roce 1975, když jsem byl vyloučen ze studií a pracoval jsem na vrtech, tak mi to jednou vysvětlil vrtmistr Chaloupka: „Já ty komunisty také rád nemám, ale v jednom jsem dal tomu Novotnému za pravdu a to, že zakroužil těm šudákům jako jsi ty na tom Strahově krkem. Hovno dělají a ještě si dovoili protestovat!“ Nesměle jsem namítl, že by neprotestovali, kdyby jim nevypínali světlo.

Studenti v Quebecu protestují protože nemají třeba tak skvělé rodiče jako jsou manželé Fířlovi, kteří by to za ně zaplatili a tak si tuto investici nemohou dovojit. Vždyť my jsme také neplatili žádné školné a přesto nás ten režim pěkně štvál. A nebylo by to ani normální, kdyby se studenti nebojili. Vzhledem k tomu, že mají studenti v Quebecu nejnižší školné v Kanadě, tak jim fandím. Je vidět, že protesty mají smysl. Konečně nějaký pozitivní výsledek. I na Strahově se dosáhlo toho, že se přestalo vypínat světlo.

S pozdravem

Aleš Březina

Pracovní den!

Pozastavil jsem se nad článkem z českých novin který píše, „*Strach ze stáří začíná u Čechů po čtyřicítce, trh práce je už odepsal. Po čtyřicítce na trhu práce začínají být považováni za staré a neperspektivní*“.

Prakticky z celého světa se můžeme dočíst o velké nezaměstnanosti lidí. Země které ještě v nedávné minulosti měly nedostatek pracovních sil, jako Německo, dnes má 7.5% lidí bez práce. Je však stále na tom lépe než zbytek EU a nejhorší Španělsko s 20% nezaměstnaných. Největší tragédie je však v nezaměstnanosti mladých lidí dosahující v Německu přes 10%, v Česku 12%, Slovensko 22% vrcholje ve Španělsku s 33,5%.

Nemusíme brát Evropu za bernou minci, stačí se podívat doma nebo u sousedů v USA, kde v současné době nezaměstnanost u mládeže mezi 16-24 let je katastrofálních 52,2%. Mluví se už o ztracené generaci, která si nebude moci zaříditi normální rodinný život, tak jako její rodiče. Nebo se počítá s tím, že nám už nebude vadit, (my už zde nebudeme), až nám další generace bude spílat za jejich zkázu.

Bude vůbec někdy možné dostat se z tohoto začarovaného kruhu? Politici a ekonomové melou dokola o vytváření nových pracovních příležitostí ve snaze ukončit neutěšenou situaci ve světě. Je možné do nekonečna vytvářet nové pracovní příležitosti? Zavadět novou výrobu a prodej se současnou moderní technikou, ke které je dnes zapotřebí méně a méně lidské práce? Zmiňovat se o tom co všechno je nahrazeno počítačovou technikou a roboty je zbytečné.

Se současným přístupem k věci, nezaměstnanost bude zde asi navěky. Z těchto faktů by bylo zapotřebí podívat se na nedostatek pracovních příležitostí pod jiným úhlem.

Rozvojem techniky v 19. a 20. století se postupně zkracovala pracovní doba z denních 14 -12 hodin na 8 hodinovou pracovní dobu v současnosti. Proč by se v tom nedalo pokračovat i dnes a snížit pracovní dobu na šest hodin denní práce? (Proč šest - čistě z početních důvodů). Tím by se pracovní zatížení rozložilo na větší populaci - více lidí by mělo práci. Společnost by byla prospěšnější a zajisté spokojenější. V takovém smyslu vyzněl též průzkum

provedený v Kanadě, který se ptal zaměstnanců, co by si přáli nejvíce od zaměstnavatele. Většina dotázaných si přála více volna - delší dovolenou a nikoliv více peněz.

Dovedu si představit ekonomy, zaměstnavatele, zaměstnance i čtenáře tohoto článku, jak jednohlasně vyslovují rozhodné: „To nejde!“ Pravdou je, že „nic nejde, když se nechce“ a pravým opakem se možnosti otevírají.

Zavedením šestihodinové pracovní doby by se teoreticky umožnila práce dalším pětadvaceti procentům lidí. Zní to docela jednoduše, ale jak vyřešit platy se zkrácenou dobou? Nejsme ekonom a také neznám jak se to řešilo při snižování pracovních hodin dříve. Zřejmě se museli na tom zúčastnit všechny zainteresované strany.

První možnost, že by zaměstnanec ztratil 25% mzdy by 99% lidí pravděpodobně zavrhl. Zavrhovatelé změny raději ponosou zátěž vyplácení nezaměstnanecyckých podpor a welfaru ostatním lidem kteří jsou bez práce. (Možná ve vyšší stejných 25 procent).

Stát jiné příjmy nemá než daně od výdělečných. Tím je docela možné, že schodek, ztráta příjmu, by ani nebyla tak markantní, rozložením daní.

Přijatelnější způsob pro zaměstnance by byl, kdyby zaměstnavatel vyplácel stejné platy jako dříve za 8 hodin a eventuální ztrátu vzal na sebe, zakalkuloval by to do ceny produktu. To by se zase velice nelíbilo zaměstnavatelům, jenže proč? Jsou opravdu výrobky, produkty a služby tak těsné na hranicích cen, že žádný prostor na profit už by tam nezůstal?

Pro příklad se mohou vzít ceny oleje. Neustálé zvyšování cen ropy není z důvodu pokrytí nákladů, ale za účelem horentních zisků. Také přehnané zisky bank, omlouvané tím, že akcionáři musí mít zisky ze svých peněz, ač bezpracné.

Je správné mít zisky. Jinak to nejde a nikdy nešlo. Proč však to neplatí také pro ostatní kteří bez příjmu - zisku nemají na svoje živobytí. Ještě jsem neslyšel, aby někdo tvrdil, že farmář který má také obrovské investice v pozemcích a v potřebné mašinérii, musí mít za každou cenu profit. Nikoho nezajímá, že při svých

nákladech ještě musí tvrdě pracovat, aby dosáhl aspoň zisk na svoje živobytí a udržel si statek.

Je docela pravděpodobné, že nejistota lidí - obava o budoucnost právě vytváří chamtivost z důvodu, že neví kolik jim postačí k slušnému životu. Z těchto důvodů chamtivost se stala společensky přijatelnou normou, navzdory tomu, že tento zaběhnutý způsob mnohdy vede spíše k chudobě, když někdo neuváženě chce zbohatnout v loteriích, na burzách a nezákonnými činy, které bohužel v současné společnosti jsou značně rozšířené.

Ze zamotané a nepěkné situace vyplývá, že spravedlivější přístup k nezaměstnanosti ve světě by pomohl všem. Nestane-li se to tak poměrně v brzké době, státy se nevyhnou nepokojům ve svých zemích, kterých je už všude poměrně dost a navíc se můžou ještě vystupňovat. Dějiny nás můžou poučit, že při velkých nepokojích, revolucích nikdo nebyl ušetřen, ztratili i ti nejbohatší a stálo to i mnoho životů.

Vilém A. Kun Winnipeg

Tři hospody v centru Toronta

Na pípě padesát evropských piv

mezi nimi

Pilsner Urquell!

K tomu evropské jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Town Crier Pub

115 John St.
poblíž Queen St. W.
Toronto, Ontario M5V 2E2
Tel.: 416/204-9502
E-mail: towncrierpub@atef.ca
www.towncrierpub.ca

Village Idiot Pub

126 McCaul St.
poblíž Dundas W.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/597-1175
E-Mail: idiot@atef.ca
www.villageidiotpub.ca

Sin&Redemption

136 McCaul St.
poblíž Dundas W.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/640-9197
E-Mail: sinners@atef.ca
www.sinandredemption.com

Gambrinus liga

28. kolo rozhodlo o tom, že prvním sestupujícím je žižkovská Viktorka, která sice po pěkném výkonu zvítězila 2:0 nad Budějovickými, ale vítězství Ostravy v Příbrami 2:1 znamenalo rozsudek. Liberec nevyužil nabízené šance pojistit si titul, i přes velkou převahu pouze remizoval 0:0. Plzeň zvítězila brankou Ševínského tři minuty před koncem v Boleslavi a má stále šanci na slušné umístění. S napětím se očekávalo derby Sparta-Bohemians. Sparta bojuje o titul, Bohemka o záchranu. Klokani před 8934 diváky odolávali drtivému náporu Sparty a když už se Sparta dostala do šance, byl zde vynikající brankář Šnožík, který předváděl zázraky. Teprve v 71. minutě ho překonal ranou z levé strany po zemi Hušbauer. Olomouc, která nemá ještě jistou záchranu, protože jí je kontumováno devět bodů, hrála pouze nerozhodně s Jabloncem 1:1. Dvě utkání skončila debaklem pro hostující týmy. Doposud dobře hrající Dukla prohrála v Teplicích 0:4. V tomto utkání bylo kuriozitou, že Teplice trénuje Petr Rada, zatímco za Duklu chytá jeho syn Filip. Před zápasem Slavie s Hradcem proběhla v tisku zpráva, že by se právě Petr Rada měl stát trenérem Slavie. V samotném utkání za deset pak od první minuty Slavie udávala tempo a již v úvodu si Škoda vypracoval velkou příležitost, ale neproměnil. Vynahradi si to dalšími dvěma góly v průběhu prvního poločasu a k tomu připojil jednu branku Vitalij Trubila. V druhém poločase vstřelil po sedmiletém působení ve Slavii branku Hubáček a když Pospěch po zemi překonal po páté hradeckého brankáře Lindra bylo tu vítězství 5:0, čili největší vítězství Slavie po čtyřech letech. **Výsledky: 26. kolo:** Olomouc-Bohemians 1905 4:0, Ml. Boleslav-Sparta 2:0, Teplice-Jablonec 3:2, Slavia-Slovácko 0:1, Hradec-Plzeň 0:1, Příbram-Budějovice 1:2, Liberec-Žižkov 4:0, Dukla-Ostrava 4:1. **27. kolo:** Plzeň-Slavie 3:0, Dukla-Ml. Boleslav 1:2, Bohemians 1905-Příbram 2:0, Jablonec-Hradec 2:0, Slovácko-Teplice 0:0, Budějovice-Liberec 0:4, Ostrava-Žižkov 3:1, Sparta-Olomouc 1:0. **28. kolo:** Sparta-Bohemians 1905 1:0, Olomouc-Jablonec 1:1, Ml. Boleslav-Plzeň 0:1, Teplice-Dukla 4:0, Žižkov-Budějovice 2:0, Příbram-Ostrava 1:2, Liberec-Slovácko 0:0, Slavia-Hradec 5:0.

Tabulka

1. Liberec	28	19	5	4	66:29	62
2. Sparta	28	19	3	6	47:24	60
3. Plzeň	28	18	5	5	61:33	59
4. Boleslav	28	14	5	9	46:33	47
5. Teplice	28	12	8	8	35:29	44
6. Dukla	28	11	8	9	40:32	41
7. Jablonec	28	11	7	10	54:38	40
8. Příbram	28	11	6	11	44:47	39
9. Slovácko	28	10	5	13	23:31	35
10. Budějovice	28	8	8	12	29:48	32
11. Slavia	28	7	10	11	25:30	31
12. Hradec	28	8	6	14	20:35	30
13. Olomouc	28	9	10	9	38:36	28
14. Ostrava	28	6	6	16	27:47	24
15. Bohemians	28	6	5	17	19:51	23
16. Žižkov	28	5	3	20	21:52	18

Pohár České pošty patří Olomouci
 Fotbalisté Sparty chtěli získat double, nejspíš jim však nezbyde nic. V lize mašuruje za titulem Liberec a v plzeňském finále Poháru České pošty Letenští ve středu prohráli s Olomoucí 0:1. Pro Sigma je to první trofej v historii klubu, stejně jako pro jejího kouče Petra Uličného v takřka třicetileté trenérské kariéře. Vítězný gól dal v 47. minutě obránce Vepřek, který se v lize ještě netřelil.

Slovenská Corgoň liga

27. kolo: Spartak Trnava-FK Senica 1:0 (0:0), Banská Bystrica-Slovan Bratislava 1:1 (0:0), MŠK Žilina-AS Trenčín 2:2 (2:1), MFK Ružomberok-MFK Košice 2:0 (1:0), FC Nitra-Dunajská Streda 3:0 (1:0), FC Zlaté Moravce-Tatran Prešov 1:2 (1:0).

28. kolo: MŠK Žilina-Spartak Trnava 1:0 (1:0), MFK Košice-FC Nitra 1:2 (0:1), Slovan Bratislava-FC Zlaté Moravce 3:0 (2:0), FK Senica-Banská Bystrica 0:0, Tatran Prešov-MFK Ružomberok 1:1 (1:1), AS Trenčín-Dunajská Streda 2:1 (1:1).

29. kolo: Dunajská Streda-MFK Košice 2:0 (2:0), FC Nitra-Tatran Prešov 0:1 (0:0), MFK Ružomberok-Slovan Bratislava 0:0, FC Zlaté Moravce-FK Senica 1:3 (0:2), Banská Bystrica-MŠK Žilina 2:1 (2:1), Spartak Trnava-AS Trenčín 2:2 (0:1).

30. kolo: MŠK Žilina-FC Zlaté Moravce 1:0 (0:0), FK Senica-MFK Ružomberok 2:0 (2:0), AS Trenčín-MFK Košice 1:1 (0:0), Slovan Bratislava-FC Nitra 2:1 (1:0), Tatran Prešov-Dunajská Streda 4:0 (3:0), Spartak Trnava-Banská Bystrica 2:0 (1:0).

Slovenský pohár (semifinále): 17.4.2012: FC Zlaté Moravce-FK Senica 1:1, MŠK Žilina-Banská Bystrica 1:0, 24.4.2012? FK Senica-FC Zlaté Moravce 3:0 a Banská Bystrica-MŠK Žilina 3:0. Postupují Senica a Bystrica.

Tabulka

1. Žilina	30	16	10	4	47:27	58
2. Trnava	30	16	8	6	37:22	56
3. Slovan	30	15	10	5	43:30	55
4. Senica	30	14	11	5	42:21	53
5. Ružomberok	30	10	11	9	37:30	41
6. Zl. Moravce	30	11	7	12	32:38	40
7. Trenčín	30	9	12	9	44:46	39
8. Nitra	30	8	12	10	32:35	36
9. Bystrica	30	9	8	13	36:43	35
10. Prešov	30	7	10	13	24:32	31
11. Košice	30	6	8	16	24:39	26
12. D.Streda	30	5	1	24	18:53	16

Finále hokejové play-offs Pardubice a Slovan mistry

V závěrečných dvou utkáních finále české extraligy zvítězily Pardubice nad Brnem 6:4 a 5:1. V baráži o liguovou příslušnost zvítězil Chomutov nad Boleslaví 4:3 na zápasy.

Ani sedm zápasů na Slovensku nerozhodlo. Nejprve Košice prohrály doma se Slovanem 2:5, pak zvítězily 4:2. V Bratislavě zvítězil Slovan 3:1, ale v zápětí vedení ztratil prohrou 1:2. V pátém utkání v Košicích zvítězili domácí v prodloužení 2:1. Následoval však v Bratislavě debakl 3:8. V rozhodujícím utkání to bylo po šedesáti minutách 1:1 a teprve v 7. minutě prodloužení Hubáček rozhodl o tom, že se mistrem stal Slovan. Hudáček byl i autorem první branky Slovanu.

Mistrovství světa:

Češi žádná sláva,

Slováci porážejí Američany 4:2

Zajímavým způsobem se hraje letošní MS v hokeji. Mužstva jsou rozdělena do dvou skupin. Jedna (B), kde hrají Češi, se hraje ve Švédsku, druhá (A), kde hrají Slováci ve Finsku. Stejným způsobem se bude hrát i příští rok, s tím rozdílem, že závěrečné zápasy se hrají po každé v jiné zemi.

Češi měli v prvních třech zápasech za soupeře mužstva ze Skandinávie. Nejprve, po ne příliš dobrém výkonu, zdolali Dány 2:0. Dánové odolávali skoro dvě třetiny. Teprve v závěru druhého dějství Aleš Hemský vstřelil vedoucí branku českého týmu a v dvě minuty před koncem utkání vítězství potvrdil Petr Tenkrát. V druhém utkání Češi nestačili na Švédy a prohráli 1:4 a to mohla být prohra ještě vyšší. Jedinou českou branku zaznamenal za stavu 0:2 v úvodu třetí třetiny Petružálek. V pondělním utkání proti Norům, Češi dvakrát prohráli, ale v první třetině Aleš Hemský z nahrávky Petra Nedvěda vyrovnal na 1:1. V druhé třetině David Krejčí ranou do pravého horního rohu srovnal na 2:2. V závěrečné části hry se dokonce Češi ujali vedení Michalem Frolíkem, ale nakonec se prodlužovalo a jeji samostatné nájedzdy, v kterých byl pouze úspěšný Aleš Hemský. Češi si za vítězství 4:3 připsali dva body.

Slovensko dvakrát prohrálo o branku. Poprvé s Kanadou 2:3, po druhé s Finskem 0:1. Přesto v obou zápasech podalo skvělý výkon. Autory branek proti Kanadě byli Tatar a Bartovič. Zápas USA-Slovensko se hrál těsně před uzavěrkou tohoto čísla. Po skvělé první třetině Slovensko vedlo 3:1 brankami Graňáka, Radjoviče a Sekery. V závěru druhé třetiny Paul Šťastný snížil při přesilovce pět na tři na rozdíl jediné branky. V závěru se pokusili Američané hrát power-play, ale Miro Šatan do prázdné branky upravit na konečných 4:2 pro Slovensko. V brance Slovenska podal vynikající výkon brankář Ján Laco, který vloni chytal ještě druhou slovenskou ligu a letos byl dvojkou v Popradu. Do mužstva naskočil, když se Slovensku zranili první čtyři brankáři. Z MS přineseme zpravodjství v příštím čísle.

abe

UNIGLOBE
Enterprise Travel

HEART OF EUROPE HOLIDAYS

EXCLUSIVE SAILING

AmaCerto
Sailing July 26, 2012

\$2 883

INCLUDES:
 - Dinner
 - 2 pre-sail parties
 - 12 crew
 - 12 pre-sail parties
 - 12 crew
 - 12 pre-sail parties
 - 12 crew

encore
CRUISES

1221 Yonge Street (at Bloor St. Ave.) Toronto, M4T 1W4
 Tel: 416 504 3800 Toll Free: 1 800 825 7577
 Fax: 416 968 5947
 blanka@premieregroup.com
 dianab@premieregroup.com

ROYAL LEPAGE Signature Realty

Rosti Brankovsky
Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:
analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:
denní zaslání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

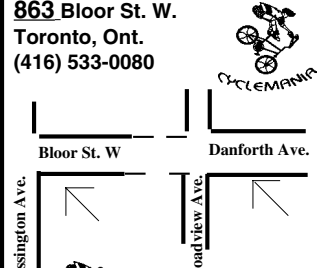
Jsem tu pro vás!
Royal Le Page, Signature Realty
 Independently owned and operated brokerage
 416/443-0300 - direct 416/443-9268
 www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

GTA Average Prices Will Flatten in 2012

Any MLSP Selling Price (2005)

2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330